CLARK DARLTON

Mikrotechnici

Knihovnička Perry Rhodan 63 *Přeložil Jaroslav Kuťák*

Gucky se zlobil.

Nemohl se zbavit sžíravě nepříjemného pocitu, vyvolaného zjištěním, že naletěl jezevčíkovitému Muzzelovi, který -jak se brzy ukázalo - nebyl ničím Jiným než zákeřným elektronickým špionem Regenta Arkonu.

„Můžeš si za to sám," zopakoval Bull už podesáté a zašklebil se. „Varoval jsem tě dost často. A ty si pak uvěříš jezevčíkovi!"

„Copak jezevčíci nejsou psi?" zeptal se Cucky. „Jsou přece věrní, milí..."

„Až na Muzzela!" namítl Bull

To však neměl říkat, protože myšob Gucky byl i telekinet a o jeho teleportačních schopnostech se mluvilo v superlativech.

Než Bull pochopil, co se s ním děje, ztratil kovovou podlahu křižníku DRUSUS pod nohama a ve stavu beztíže se vznesl k uzavřeným dveřím kabiny. Neviditelná ruka je otevřela a pak se ocitl na chodbě. Rozpačitě mával rukama a kopal kolem sebe, ovšem ze zkušenosti věděl, že to nebude nic platné. Guckyho telekinetické pole ho nepouštělo.

„Nemáš bejt Škodolibec zrzoune!" volal za ním Gucky.

„Řeknu to Rhodanovi!" vyhrožoval Bull, ale Gucky se jenom smál. Tenhle mimozemšťan, který se podobal kříženci myši s bobrem, byl velmi hravý. Ještě chvíli nechal zrzavého Reginalda Bulla plout pod stropem chodby a pak ho pustil.

Bully se rozplácl a zůstal ležet přímo pod nohama muže, který právě přicházel zpoza rohu.

„Proč?" zeptal se onen muž a'nic víc neřekl.

Bull našel konečně příležitost, jak se zbavit nastřádané zloby. Posměšně se podíval stranou na Guckyho a začal si stěžovat: „Ta malá bestie si na mně chtěla vylít zlost. Přišel Jsem k němu, nic zlýho jsem mu neudělal a najednou se vznáším..."

„Je to pravda?" zeptal se muž a pohlédl na myšoba chladnýma, šedýma očima. „Nebo lže?"

Gucky horlivě přitakával.

„Jistěže lže, šéfe. Jsi přece telepat a měl bys to vědět. Urážel mě. Nenechal mě na pokoji."

Perry Rhodan se díval z jednoho na druhého.

„A co ty. Bully? Co mi povíš?"

„Nesnese žádnou legraci," odsekl Bull a upravoval si oděv.

„Jestli se to stane ještě jednou, příště zůstanete doma," pohrozil jim Rhodan. „Nemůžu potřebovat spolupracovníky, kteří se pořád hádají."

Gucky s Bullem zpozorněli.

„Něco se děje?" zeptal se Bull a položil pravou dlaň na Guckyho hřbet. „Vždyť my se přece nehádáme, že ne, Gucky?"

„Ale kdeže...," zapištěl Gucky a nevinně zamrkal. .Jenom jsme si trochu hráli..."

„Aha!" přikývl Rhodan. „Takže vy jste si hráli, no výborně! Takže už se nehádáte?"

„Jistěže ne!" potvrdil Bull. „Tak co jsi nám chtěl říct důležitýho?"

„Já? Důležitého?" předstíral Rhodan překvapení. „A co myslíš?"

Bull vzdychl.

„Tak pojď, Gucky, on nás nepotřebuje."

„Moment!" zastavil ho Rhodan. „Než vás zase napadne pokračovat v té hře, chci vám sdělit, že Jost Kulman za půl hodiny pokračuje ve své zprávě ze Swoofonu."

„Za půl hodiny?" zeptal se Bull. „A kde?'*

„V mé kajutě. Chci být opatrný. Kdo ví, zda Regent na palubu nepropašoval Ještě víc špiónů,"

Rhodan kývl na pozdrav a šel. Bull a Gucky se za ním dívali, dokud nezmizel za rohem.

„Hm," poznamenal myšob a zamyšleně se zadíval ke stropu.

Bull se trochu vylekal.

„Všecko dobrý!" navrhl a podrbal Guckyho. „Já to nemyslel tak zle."

Gucky vycenil řezáky, což u něj vždycky bylo dobré znamení.

„Dobrá, tlouštíku. Nic ve zlým. Sice jsi mě připravil o legraci z toho, jak se vznášíš velkým hangárem, ale snad někdy příště. Teď půjdeme."

„Pospíšíme si!" zdůraznil Bull a objal myšoba. „Co myslíš..., jak se bude Rhodan tvářit, až zjistí, že jsme v jeho kabině?"

Gucky se pobaveně zašklebil. Soustředil se na krátkou teleportaci, chytil Bulla za ruku a dematerializoval společně s ním. ,

Vzduch se zamihotal - pak oba zmizeli, aby se ve stejné vteřině vynořili na jiném místě kulovité kosmické lodi.

Když Rhodan vstoupil, oba už seděli na pohovce a nevinně k němu vzhlíželi.

^ A ^

Jost Kulman patřil k Rhodanově speciální jednotce, vedené pod názvem „kosmičtí agenti". Tito agenti byli většinou mutanti, obdaření mimořádnými schopnostmi, žili na nejdůležitějších planetách arkonidské říše a byli prostřednictvím hypervysílaček neustále v tajném spojení se Zemí. Rhodanovi tak neuniklo nic z toho, co se odehrálo v Galaxii.

Kulman byl takzvaný mikrooptik. Pomocí nastavení svých očí dokázal pouhou silou vůle vidět věci, které normální člověk uvidí jen pod mikroskopem. S touto schopností byl vyslán na planetu Swoofon.

Na Swoofonu totiž žili Swoonové, nejlepší a nejschopnější mikrpoptici vesmíru.

Kulman seděl v křesle a rozpačitě pohlížel na Rhodana.

„Vím, že budete plně v právu, jestli mi začnete vyčítat určité věci," začal sebekriticky. „Byl jsem to přece já, kdo Muzzela propašoval na palubu DRUSUSU. A on Regentovi Arkonu málem prozradil souřadnice Země."

„Ale jenom málem," usmál se Rhodan a naznačil tím, že případ Muzzel považuje za vyřešený. „Nenesete absolutně žádnou vinu. Tohle by se mohlo stát každému."

Jost Kulman pokrčil rameny a pokračoval.

„Vyslal jsem rádiovou zprávu," začal, „protože to situace vyžadovala. Odvezli jste mě přesně podle instrukcí. Moje zpráva bohužel čekala až do dnešního dne, protože Muzzel..,," na chvíli zmlkl, ale hned zase pokračoval: „Swoonové dostali zakázku na výrobu kompenzátorových naváděčů."

„Jak prosím?" zeptal se Rhodan.

Kulman se rozpačitě usmál.

„Nazval jsem ten přístroj takhle, protože to je asi nejpopisnější. Skokani dali zakázku a dodali i konstrukční plány. Kompenzační naváděč má sloužit k tomu, aby znemožňoval jakékoliv tajné hyperskoky kosmických lodí. Vidíte, mé pozorování bylo důležité..."

„Jistě!" souhlasil Rhodan. „Co jste se dozvěděl konkrétně?"

„Jak jistě víte, byli to původně Skokani, kdo vyvinul strukturální kompenzátor, tedy zařízení, které znemožňuje zaměřit otřesy prostoru při transici. Jakmile však začne sériová výroba kompenzačních naváděčů, strukturální kompenzátory nám nebudou k ničemu a protivník velmi snadno zjistí pozici Země."

„To je zlý!" zavrčel Bull a podíval se na vysokého, štíhlého

Cresta, usazeného v křesle, „Brzy nám budou koukat do talíře."

„Pokračujte, Kulmane," řekl Rhodan. „Jak daleko jsou přípravy výroby?"

„Naštěstí ještě ani nezačaly, pane. Konstrukční plány dorazily teprve před nedávném. Zatím se stavějí výrobní haly. Asi to bude velká zakázka."

„Výrobě musíme na každý pád zabránit!" zdůraznil Rhodan. „Máte tušení, jak takový naváděč funguje?"

„Zhruba ano, pane."

„Dobrá. A znáte i polohu nové továrny?"

„Ano, znám. Nijak se s tím netajili, přestože Muzzel je důkazem, že Regent o mně věděl."

„To je pravda," přiznal Rhodan. „Ale Regent nám dokázal Ještě něco jiného. Taky si to myslíte, Creste?"

Arkonidan přikývl.

„Ano, Perry. Máte patrně na mysli stupeň Regentovy spolehlivosti. Případ Muzzel nám dokázal, že počítačový Regent s námi vůbec nehodlá hrát čestnou hru. Byl naprogramován tak, aby v každé situaci získal nad organickými formami života navrch do té doby, než budou Arkonidané zase natolik duševně agilní, aby mohli převzít vládu nad svou říší. Spojení s pozemšťany je pro něj právě v tomto smyslu výhodné, takže to z jeho strany není žádné čestné partnerství. Naším společným nepřítelem jsou Neviditelní, kteří na nás útočí z nadřazeného prostoru. Regent si s nimi neví rady. My možná ano. Proto se s námi spojil, ale zároveň neustává ve svých snahách ohledně zjištění utajované polohy Země. Myslím, že se po porážce Neviditelných pokusí zlomit spojenectví s lidmi a násilím se zmocnit Země."

Rhodan přikývl.

„Mluvíte mi z duše, Creste. Ale Regent se v nás spletl. Swoofon nám tady dává příležitost zabít dvě mouchy jednou ranou. Zničíme konstrukční plány kompenzačního naváděče a kromě toho dáme Regentovi jasně najevo, že jsme jeho úmysly prokoukli. Pokud nezmění své metody, zrušíme naši dohodu. Jen

ať se pak sám snaží ubránit Neviditelným, kteří zbavují celé planety jejich obyvatelstva,"

Crest lehce zavrtěl hlavou.

„Nemyslím, že by bylo správné ty plány ničit, Perry. Nikdy nebudeme moci zabránit tomu, aby někdo nepostavil jiné naváděče - když ne dnes na Swoofonu, pak se to stane někde jinde na Jiném světě. Vývoj se nedá zastavit. Všichni znáte ten zákon:
nejdříve existuje útočná zbraň, pak teprve ta, pomocí které se lze bránit. Pak následuje vývoj zbraně, kterou můžete porazit tu první obrannou a nakonec bude každý nový vynález neúčinný. I my můžeme zkonstruovat něco, co znemožní účinnost naváděče. K tomu potřebujeme pouze jeho konstrukční plány. Pokud nám Kulman může říct, kde je najdeme..."

Rhodan se znovu usmál. Byl si jist tím, co Crest říká.

„Díky, Creste. Právě jste zhruba načrtl plán, který musíme provést. Kulmane, mluvte dál. Popište nám situaci na Swoofonu. Jak to tam vypadá, jak žijí tamější obyvatelé a co si myslí o arkonidské říši. Každá podrobnost může být velice důležitá,"

Kulman spustil: „Domorodcům se říká Swoonové. Žijí výhradně na druhé planetě slunce Swaft. Je to kyslíkový svět, povrch připomíná poušť, není tam žádná velká vegetace. Čtvrtina pozemské tíže."

„Vysvětlete nám," požádal Bull, „proč jsou Swoonové považováni za nejlepší techniky vesmíru."

„Nejlepší mikrotechniky," zdůraznil Kulman. „Mají podobně zařízené oči Jako já a mohou vidět věci, ke kterým každý jiný normální člověk potřebuje mikroskop. Kromě toho mají velmi šikovné ruce, pomocí nichž jsou schopni přetvařovat zrnko písku bez optických pomocných prostředků. Nejsou nijak velcí, nejvýše třicet centimetrů."

„Kdo?" zeptal se Bull. „Jejich ruce?"

„Swoonové!" opravil ho Kulman. Pak si uvědomil, že toto téma dosud pořádně neprohráli. „Obyvatelé Swoofonu jsou malí, velmi štíhlí a vůbec ne humanoidní. Vypadají spíše jako okur-

ky se dvěma malýma nohama. Nahoře mají čtyři ruce se šikovnými dlaněmi."

Bull zakroutil hlavou.

„To přece nemůže být pravda...! Okurky, které vyrábějí hodinky!"

„Vyrábějí ještě docela jiné věci!";řekl Kulman a v hlase měl stopu uznání. „Však až Swoony sám poznáte, budete se jim obdivovat."

„Okurky mě nikdy moc nenadchly," zavrčel Bull. Díval se na Guckyho, jako by od něj čekal souhlas, ale byl hořce zklamán.

„Myslím," řekl tiše Gucky, „že Swoonové by mohli být mými dobrými přáteli. Já nemám žádný předsudky."

Rhodan přikývl.

„Máš asi pravdu, ale Bull to tak moc vážně nemyslel. Kdyby tomu tak bylo, nemohl bych ho vzít s sebou na Swoofon."

„Vy chcete...?"

Rhodan kývl na Bulla.

„Ano, vezmeme ho! A ještě dnes!"

„Bravo!" zapištěl Cucky a vstal, aby doťapal ke dveřím. „To abych se zasel vylepšit. Přistaneme tam oficiálně?"

„Myslím, že ano, Gucky. Proč se chceš vylepšovat?"

„Chci vypadat dobře, Šéfe, až přistaneme mezi okurkama."

Rhodan se zasmál a otočil se zpět ke Kulmanovi, aby se ho zeptal na další podrobnosti. ",

^ A ^

Pod zatím ještě účinnou ochranou strukturálního kompenzátoru DRUSUS dvakrát skočil směrem do soustavy Swaft. Pak byly kompenzátory vypnuty. Dvě další transice proběhly bez zastíracích manévrů. Jakýkoliv arkonidský strukturální zaměřovač mohl oba skoky zachytit.

Blížili se ke Swoofonu.

Asi polovina Swoonů žila v malých městech na povrchu pla-

nety, zatímco druhá polovina dala přednost tomu, aby se stáhla pod povrch. Kulman zjistil, kde žijí Swoonové, kteří se spojili se Skokany kvůli výrobě naváděčů. Byli to hlavně Swoonové, kteří žili pod zemí.

Přistávající kosmické lodě pro Swoony neznamenaly žádnou velkou senzaci, přestože byly na jejich poměry přímo obrovité, ale na téhle planetě přistávali Skokani i Arkonidané a domorodci si už zvykli.

Takže Swoofon vlastně patřil k arkonidské říši a Rhodan na této skutečnosti postavil svůj plán.

Když se planeta objevila na obrazovkách, rozdělil role.

„Poručíku Rouši, vy převezměte K-13 a leťte se zapnutým kompenzátorem k Zemi. Přiveďte TITAN a GENRAL POUN-DER s plnou posádkou. Vysílání odtud by bylo příliš riskantní. Jakmile sem křižníky dorazí, Swoofon bude mít skvělou návštěvu ve jménu Regenta Arkonu."

„Hm," poznamenal Crest skepticky. „Není to příliš odvážné rozhodnutí?"

„Ne, to v žádném případě. Jednám oficiálně v rámci své smlouvy, kterou jsem na Arkonu uzavřel, takže mě nikdo nemůže podezírat. Regenta nemusí zajímat, jak jsme se o té zakázce dozvěděli. Víme o ní a bašta."

Nikdo nic nenamítal, jenom Atlan si v pozadí zdvořile odkašlal.

„Považoval bych za chybu, kdybychom měli Swoofonu nějak uškodit. Jako bývalý koloniální psycholog říše radím nepoužívat násilí a doporučuji..."

„Nemáme v úmyslu škodit Swoonům," přerušil ho Rhodan přátelsky. „Jenom budeme trochu blufovat. Vlastním účelem akce Je zamaskovat nasazení agentů. My totiž pošleme několik našich mutantů s Kulmanem ke Swoonům, kteří mají postavit naváděč. Ve všeobecném zmatku se celá ta akce ztratí."

„Možná je to tak nejlepší," poznamenal Allan.

Poručík Marcel Rous udělal krok vpřed.

„Kdy mám odstartovat, pane?"

„Odstartujte ihned," přikázal Rhodan. „Vezměte si jen polovičku posádky. Za dvě hodiny můžete být zpátky. Všechno jasné?"

„Jasné!" odpověděl Rous a opustil velín.

Rhodan se za ním zamyšleně díval a pak přivolal Johna Marshalla. Šéfa jednotky mutantů.

„Přijďte za mnou za deset minut do kajuty. Domluvíme tam podrobnosti vaší akce. Děkuji." Potom se otočil k Bullovi a dodal: „Porozhlédni se v kostymérně. Někde tam musí být uniforma, ve které jsem před časem hrál arkonidského inspektora. Mohla by nám teď zase dobře posloužit."

Bull něco zavrčel a zmizel.

Baldur Sikermann se otočil v pilotním křesle a zeptal se: „Nebudete chtít přistát s DRUSUSEM na té planetě, že ne?"

„Se všemi třemi křižníky!" odpověděl rozhodně Rhodan. „Pro trpasličí Swoony bude velký zážitek, až na svém světě uvidí tři lodě o průměru půldruhého kilometru. Čím větší rozruch, tím lépe pro nás."

^A^

Přesně v 15.00 pozemského času materializovaly obě obří lodě TITAN a GENRAL POUNDER. Rhodanovi bylo jasné, že podniká vlastně něco nesmyslného a dokonce směšného. V téhle chvíli musel být považován za blázna či dokonce nevyléčitelného zbabělce, když k obsazení Swoofonu používá tři takové lodě.

Ale Rhodanovi bylo jedno, co si o něm Skokani nebo Arkonidané pomyslí. Přesně věděl, co dělá.

Prostou rychlostí světa se přibližoval ke Swoofonu a neustále vysílal následující zprávu:

„Pozor! Obyvatelstvu Swoofonu! Jménem Impéria bude systém slunce Swaft obklíčen. Žádná loď nesmí opustit planetu bez zvláštního povolení! Okamžitě platí zákaz startu a přistání pro

všechny lodě. Obyvatelstvo nechť zachová klid a pořádek!"

Rhodan zatím neprozradil své jméno. Regent na Arkonu se to stejně dozví a bude si lámat hlavu, co tam Rhodan vlastně pohledává.

Tak ať.

Rhodan se podmračeně usmál. Kulman stál vedle něj a sledoval přistávací manévr. Znal Swoofon dostatečně dobře, aby se mohl orientovat.

„Hlavní město se jmenuje Swatran," řekl a pozoroval obrazovku. „Velkou částí leží na povrchu, především u kosmodromu. Výrobny jsou umístěny hluboko pod zemí. Lze se k nim dostat jenom přes malé brány. Obávám se, že se nám nikomu nepodaří tudy prolézt."

„Vyčkejme času," chladně se usmál Rhodan. „Však se uvidí."

Kulman ukázal na rozmazanou skvrnu asi dvě stě kilometrů východně od hlavního města.

„To je místo, na kterém jsem se zdržoval. Ve Swatranu mě nikdo nezná."

„Asi už o vás a o vaší činností slyšeli," odpověděl Rhodan. „Vědí, že jste tu pátral a budou se divit, proč jste na palubě mé lodi a vracíte se. Protože tu však Skokani nejsou příliš oblíbeni, mezi Swoony nebudeme mít žádné velké nepřátele."

„Vyčkejme času!" odvětil suše Kulman.

Rhodan neodpověděl.

Kosmodrom zde založili Skokani, protože s mikromechaniky dělali rozsáhlé obchody. I když budovy nebyly nijak vysoké, Swoonům musely připadat jako mrakodrapy. Kulman vzpomínal na svůj pobyt na této planetě, kde si připadal jako Gulliver mezi trpaslíky.

Tři obří křižníky přistály. Okamžitě poté jejich paluby opustila stovka průzkumných člunů typu Pulec - šedesátimetrových kulovitých lodí - aby uzavřely prostor kolem planety. Teprve pak si Rhodan oddechl a vstoupil do spojové centrály.

„Přišly nějaké zprávy?" zeptal se Davida Sterna.

„Jenom samé zmatené dotazy, pane, ze kterých nikdo není moudrý. Skokani protestují a tvrdí, že nic neprovedli."

„To říkají vždycky," přikývl Rhodan. „Přitom mají permanentně Špatné svědomí. Vsadím se, že si teď lámou hlavy, na který z jejich prohřešků jsme asi přišli. Pokud se budou obávat, že se naše návštěva týká naváděčů, určitě se už z toho pěkně zpotili."

Bull Rhodana nenápadně následoval.

„Ale oni nevědí, že my to víme," řekl.

„Nejistota není právě příjemná věc," naznačil Rhodan a obrátil se ke Stemovi: „Chci se spojit s Administrátorem Swoofonu. Půjde to?"

„Mohu to zkusit," slíbil Stem a pustil se do práce. „Ale netuším, jak dlouho mi to potrvá."

„Zavolejte mi," přikázal Rhodan a šel ke dveřím. „Já se mezitím proměním v oficiálního vyslance Impéria."

Bull se za ním podíval a vrátil se do velínu. Ve dveřích se zastavil. Uvědomil si, jaké uvnitř vládne neskutečné ticho. Všichni přítomní zírali jako zhypnotizovaní na okolí lodi. Kosmodrom už nebyl prázdný. Mezi doutníkoví tým i korpusy skokanských lodí pobíhaly davy bytostí, vskutku se podobajících okurkám. Nebyly ani třicet centimetrů vysoké, měly dvě krátké nožky, čtyři ruce, žádný krk a směsný obličejík s tupým nosem a malou pusou. Ani vystouplé oči z nich nedělaly žádné krasavce.

Bull od Kulmana věděl, že tyto podivné bytostí mají takřka patologickou touhu po sebeuplatnění a kladou velký důraz na to, aby se s nimi jednalo zdvořile a s velkou úctou. Kdo to tak nedělal, ten se u nich se zlou potázal. A právě tomu se Rhodan chtěl vyhnout.

„U všech planet!" hlesl Bull a žasl. Přestože byli Swoonové oblečení, jejich podobnost s okurkami se týkala i barvy jejich pleti. „Fakt vypadají jako okurky! Jestlipak taky umějí mluvit?"

Kulman přikývl.

„Mají vysoké, ostré hlasy a velmi citlivý sluch. Když na ně

zakřičíte, kroutí se bolestí. Pomocí elektronického tlumočníka se s nimi dá dobře dorozumět. Naštěstí máte těch přístrojů dostatek."

„Zachycuji nějaké myšlenky," oznamoval Gucky. „Jsou velmi přátelští a zvědaví, ale nechtějí to přiznat. Dokonce si předsevzali, že budou velmi energičtí a Že vznesou protest proti obsazení jejich planety. Hm, tedy něco jako vládní delegace, jestli se nepletu."

„Tak to je výborné," řekl kdosi vzadu za nimi.

Otočili se a lekli se barevné uniformy arkonidského inspektora, ale pak viděli, že se Rhodan jen převlékl a zeje připraven hrát svou roli.

„Vypadáš jako papoušek," konstatoval Bull. „Proti tobě si připadám jako obyčejnej vrabčák."

„Však taky nic jiného nejsi," zachechtal se Gucky, ale Bull na to nereagoval. .

„Chceš opustit loď a jednat se Swoony? Kdo tě doprovodí?"

Rhodan se ohlédl.

„Kulman zatím zůstane na lodi. Nemusejí vědět, zeje tady s námi. Aspoň zatím ne. Ty půjdeš se mnou. Bulle. Gucky také, abychom znali jejich myšlenky. Sikermann a Crest převezmou spojovou centrálu a postarají se, aby byly provedeny naše rozkazy. Pulci musí zastavit všechny lodě, které se pokusí opustit planetu. Jakýkoliv právě probíhající obchod musí být přerušen. Je to rozkaz z Arkonu!"

Chladně se usmál, když tu poslední větu řekl. Bull se zašklebil. Crest a Atlan se tvářili vážně. Gucky se debaty výjimečně neúčastnil.

Všechny tři křižníky byly mezitím zcela obklopeny Swoony.

„Jdeme," řekl Rhodan. Bull s Guckym ho následovali.

Vstup lodi se otevřel, vyjela z něj Šikmá rampa a Rhodan se svými druhy zvolna sestupoval dolů.

„Vůbec se nás nebojí," zašeptal Gucky. „Jsou jen neuvěřitelně zvědaví."

„Zvědavost je motorem vesmíru," poznamenal tiše Rhodan.

Dole se shromáždily desetitisíce Swoonů, aby pozdravili domnělé Arkonidany. Rhodan se před nimi nezastavil, nýbrž vstoupil do davu. Pak se sklonil a přidřepl. Bull ho napodobil. Gucky nemusel, protože byl vysoký jen metr. Jeden ze Swoonů začal mluvit pištivým hlasem.

„Vítejte na Swoofonu!" řekl a naznačil úklonu. „Máme radost, že vás smíme přivítat jako své hosty. Přicházíte na Regentův rozkaz?"

Rhodan přikývl a řekl do přístroje: „Regent posílá ctěným Swoonům co nejupřímnější pozdrav. Impérium je šťastné, že smí Swoony počítat mezi své nejlepší přátele."

Swoon přijal lichotky s patřičnou samozřejmostí. Žlutá tvář před Rhodanem jen zářila.

„Děláme jen svou povinnost, když vyrábíme hodnotné věci v zájmu veřejnosti," hrdě ujišťoval ten malý muž, „Možná že Impérium pro nás má nějaký další úkol- Provedeme ho, pokud všechnu jako dosud..."

„Nepřijíždíme z příjemných důvodů," přerušil ho Rhodan. „Hledáme jednoho nepřítele Impéria. Podle našich informací upřeni na Swoofon. Navíc ještě tomuto světu hrozí invaze, proti které není obrany, pokud to nebudeme my, kdo najde správnou obrannou zbraň. Je mým přáním mluvit se šéfem vlády na Swoofonu."

„Těch je tu hodně," zněla překvapivá odpověď. „Bohužel se naše národy a kmeny ještě nesjednotily, aby zvolili jediného, který by za nás mluvil. Pokusy o sjednocení..."

Ano, to byla stará historie. Swoonové dosud necestovali do vesmíru. Žili jen pro svou práci a obchodovali se Skokany a Jinými bytostmi Galaxie. Vydělávali hodně peněz a zahraniční politika je nezajímala.

„...takže vás musíme požádat, abyste se spokojil se zástupci Swatranu. Zastupujeme deset milionů Swoonů."

Rhodan přikývl.

„Dobrá, poslechněte si mé instrukce: Všechny zdejší lodě jsou zabaveny. Smějí odstartovat jen s naším svolením. Pak bych chtěl hovořit se zdejším arkonidským Administrátorem. Jestli se nemýlím, žije ve Swatranu."

„Dodnes tomu tak bylo," odpověděl malý Swoon. „Bohužel od chvíle, kdy jste se tu zjevili, zničehonic zmizel a je pohřešován. Chtěli jsme ho požádat, aby nám vysvětlil smysl vašeho příjezdu, ale nikde jsme ho nenašli."

To byla velmi zajímavá informace. Čehože se zástupce Arko-nu na Swoofonu bál tolik, že se vypařil? Že by uzavřel tajné obchody se Skokany? Obával se, že ho Rhodan odhalí?

Bull se mezitím posadil. Swoonové kolem něj pobíhali a zvědavě si ho prohlíželi. Shledával to dojemným. Prohlížel si jejich drobné ručičky s jemnými prstíky. Najednou si připadal jako v pohádce, ve které může hrát roli dobrotivého obra.

„Pak si promluvím se Skokany," řekl Rhodan. „S několika svými vojáky je vyhledám a dám zavřít jejich patriarchy."

Ve tváři Swoona, který stál před ním, objevil stopy radosti. Myšlenky tohoto chlapíka jen potvrzovaly jeho domněnky. Tenhle neměl Skokany rád. Ale jistě tu byli i takoví, kteří Skokany respektovali kvůli obchodům.

„Postarejte se," řekl Rhodan, „aby všichni Swoonové opustili kosmodrom. Moje vojenské akce nesmějí být rušeny. Dávám vám na to půl hodiny."

„Rádi vám budeme k dispozici," ujišťoval ho Swoon. „Jistě budete tak laskav a budete nás informovat o úspěších vašich snah. Pokud bychom vám mohli být nějak nápomocni..."

„Dáme vám vědět," slíbil Rhodan a vstal. Bull s Guckym následovali jeho příklad, i když na nich bylo vidět, že by rádi zůstali chvíli sedět, aby si s těmi okurkovými mužíčky popovídali.

Rhodan vypnul elektronického tlumočníka.

„Počkáš tady s Guckym," řekl Bullovi. „Já jdu na DRUSUS a přivedu Marshalla s pěti jeho mutanty. Nenechte se nijak za-

skočit. Budu hned zpátky." Aniž počkal na odpověď, kráčel pryč. Než dorazil k rampě, zmáčkl tlačítko své náramkové vysílačky.

Ozval se David Stem.

„Pane?"

„Spojte se s Arkonem. Kód centrálního počítače znáte. Požádejte Regenta o Talamonovu flotilu. Jako o posilu. Rozuměl jste?"

„Požádám Arkon o Talamona, pane. Rozumím."

Rhodan přikývl.

„A kdyby se tomu chtěl divit, tak mu řekněte, že je to můj problém. Vím přesně, co dělám. Jasné?"

„Jasné, pane. Rozumím."

^ -*- ^

Ve velínu na Rhodana Čekali Crest, Atlan a Sikerman. Zvlášť Crest vypadal opravdu nespokojeně.

„Obávám se, Perry, že jste to trochu přehnal," řekl na úvod. „Regent teď už ví, co se tady děje."

Rhodan zavrtěl hlavou.

„To právě ne, Creste. O podstatných věcech nemá ani tušení. Nikdy neprokoukne naše skutečné záměry. A my mezitím v klidu najdeme plány naváděče a zjistíme. Jak to Regent vlastně myslí s naším přátelstvím."

„Snad máte pravdu," zapochyboval Crest.

„Podaří se nám to," ujišťoval ho Rhodan a vydal interkomem několik krátkých rozkazů. O pár minut později se objevil John Marshall se čtyřmi muži, příslušníky jednotky mutantů. Rhodan řekl jejich veliteli Marshallovi: „Doprovodíte mě. Podíváme se Skokanům na zoubky. Nemyslím, Že se budou chtít bránit."

„To bych jim ani neradil," namítl Sikerman a zasmušile sledoval kontrolní zařízení zbraňové centrály. „Máme na palubě ještě pár Pulců."

„V případě nouze si o ně řeknu,** slíbil Rhodan a společně s

mutanty vyšel z kontrolního sálu. „Zůstaneme ve spojení.'*

Kosmodrom se mezitím vyprázdnil. Jen tu a tam neochotné odbíhali někteří Swoonové, pravděpodobné ti nejzvědavější.

Bull s Guckym vstali, když přišel Rhodan s pěti muži.

„Nepotřebujeme ani vozidlo, ani speciální oděv," řekl Rhodan, když si všiml Bullova zamyšleného pohledu. „Pokud se pořádně odrazíme od země, doletíme až deset metrů daleko. Přistání je poměrně měkké. Kulman tvrdí, že ho hrozně baví procházet se na Swoofonu."

„Príma procházka," zavrčel Bull a zahleděl se k nízkým budovám, ve kterých očekával Skokany. „Mám takovej nějakej divnej pocit..."

„V žaludku?" posmíval se Gucky. „Tak to bude hlad!"

„Nesmysl! Žádnej hlad nemám..."

„Aha!" triumfoval Gucky a zašklebil se na Rhodana. „Tudíž má strach! Buď hlad, anebo strach. Tvrdí, že hlad to není..."

„Jdeme!" vzal mu Rhodan slovo. „Není Čas na hloupé žerty. Marshalle, mějte zbraně připravené, i když nevěřím, že by si Skokani něco začali."

Tři bojové křižníky pozemšťanů tvořily rovnoramenný trojúhelník. Mezi nimi, ale také mimo ně stály doutníkovité lodě Skokanů. Dostaly z Rhodanova velínu isntrukce chovat se zdrženlivě a Čekat.

Teleporter Ras Čubaj, obrovitý Afričan s dobrosrdečnou tváří, Šel vedle hypnotika Andrého Noira. Japonec Wuriu Sengu kráčel vedle Felimera Lloyda. John Marshall je sledoval jako poslední.

U budov nebylo nikoho vidět. Jen občas se za zavřenými okny pohnul stín, ale jinak se nestalo nic. Felimer Lloyd, který uměl myšlenky spíše analyzovat než Číst, řekl: „Vládne tam atmosféra nejistoty a napětí. Nevědí, co si o naší návštěvě mají myslet. Každopádně však nepomysleli na vážnější obranu. Z Regenta mají značný respekt. Vypadá to tak, jako by jim už někdy dal pořádnou lekci."

„To se opravdu hodí," poznamenal spokojeně Rhodan. „Ulehčí nám to práci."

„Ale já rád pomůžu, kdyby bylo třeba," navrhoval Gucky.

Mezitím dorazili až k nejrozlehlejší budově.

Rhodan se ohlédl.

„Čubaj, Noir, Sengu, Lloyd a Gucky - počkáte tady. Marshall, Bully a já půjdeme sami. Kdybychom potřebovali pomoc, Marshall vás o ni telepaticky požádá. Pak byste šli za námi."

Nečekal na odpověď a vykročil. Bull a Marshall, který jako jediný z nich nesl zbraň, ho následovali.

Široká chodba byla prázdná a světle ozářená. Napravo i nalevo se objevovaly dveře. Pro Marshalla nebylo těžké najit ty správné.

„Tady za těmi dveřmi jsou páni Skokani," zašeptal. „Nevědí, co chceme. Momentálně se ještě snaží vymýšlet rafinované výmluvy na všecko možné. Mají toho na svědomí hodně, možná i záležitost s naváděcí."

„To se brzy dozvíme," odpověděl tiše Rhodan, „Navštívíme je. Bulle, otevři dveře!"

Bull nejdříve instinktivně sáhl k opasku pro paprskomet, ale v pouzdře žádný neměl. Pak teprve sáhl po dveřích a otevřel je.

Rhodan a Marshall vstoupili těsně za ním.

„Dobrý den, pánové," řekl arkonidsky. „Dovolíte, abychom vás navštívili?"

Na vetřelce zíralo sedm mužů. Všichni měli zastřižené vousy, civilní oblečení a ruční paprskomety. Seděli u kulatého stolu. Sotva vstoupila návštěva, vyletěli ze židlí jako střelení.

„Co to má znamenat...?" zaraženě se zeptal jeden z nich. „Jak Jste nás tak rychle našli? Vždyť... jsme dodrželi vaše rozkazy... Naše lodi stojí venku..."

„No a?" zeptal se Rhodan. „Tvrdím snad opak? Nemluví z vás náhodou špatné svědomí?"

Zrzavý obr pomalu vykročil k Rhodanovi. Těsně před ním se zastavil a počastoval ho nenávistným pohledem.

„Jsme poddanými Impéria a děláme jenom to, co je povoleno. Vás neznám a nikdy jsem vás neviděl. Pokud nezměníte tón, možná se poznáme až moc dobře."

„To by mě těšilo," odpověděl přátelsky, ale pořád ještě přísné Rhodan. „Smím se zeptat, co pohledáváte na Swoofonu?"

^rzoun pohrdavě zafuněl.

„Co asi? Máme tu obchodní jednání! Swoonové vyrábějí drobné věci, za které se všude v Galaxii dobře platí. Je snad nějakým zločinem tady nakupovat a jinde prodávat?"

„Tvrdím to snad?" podivil se Rhodan.

Skokan vypadal popleteně.

„No, to zrovna ne, ale...." zarazil se, pozorně si Rhodana prohlížel a pak pokračoval: „Hrajme s otevřenými kartami. Co od nás chcete? Proč takový poplach? Koho hledáte?"

„Aha," řekl Rhodan a přikývl. „To už zní mnohem rozumněji. Za těchto okolností věřím, že se dohodneme rychle. Už jste někdy slyšel jméno Berenak?"

„Ne, ještě nikdy!"

Tomu se Rhodan nedivil. Sám to jméno také ještě nikdy neslyšel, Napadlo jej teprve v téhle chvíli.

„Cože? Vy neznáte Berenaka? Pochází z planety blízko Arko-nu, je to syn Arkonidanů a Skokanu, ale k nikomu nepatří. Je mistrem masky - a zločinec. Hledáme ho."

„Co provedl?"

„Vedlo by hodně daleko, kdybychom se chtěli vrátit ke všem jeho zločinným skutkům. Víme, že se zdržuje na Swoofonu. Regent nám dal úkol ho najít. Muže jím být kdokoliv. Kdokoliv z vás může být Berenak, Proto tahle naše opatření."

„Já nejsem Berenak!" křikl zrzoun. „Jsem patriarcha Gól a čestný obchodník!"

„Možná," odpověděl Rhodan, „avšak budete to muset dokázat. Musím vás tedy poprosit, abyste se podřídil mým příkazům. Jistě pochopíte, že proti třem lodím Impéria nemáte sebemenší šanci. Vyjádřil jsem se dostatečně jasně?"

„Jistě," zavrčel Gól a znovu se posadil. Vypadalo to, že ztratil chuť na jakékoliv další nesmyslné rozhovory.

Marshall mezitím sondoval v obsahu myšlenek přítomných. Nenašel však žádné upozornění na zamýšlenou konstrukci kompenzačního naváděče. Podle dohody na to Rhodana upozornil.

„Nedám vás zavřít," pokračoval Rhodan ke Skokanům a vracel se ke dveřím. „Ale považujte se zatím za zajatce. Všichni. Nikdo nesmí opustit budovu. Kdo se opováží vzdorovat rozkazům Arkonu, ten musí počítat s nepříjemnými následky. Vyjádřil jsem se dostatečně jasně, pánové?"

Nedostal žádnou odpověď a ani se tomu nedivil. Skokani byli tvrdí, ostří chlapi, ale i když neměli Arkon v lásce, uměli se mu podřídit.

Venku na chodbě si Bull oddychl.

„Nebyl jsem zrovna ve švy kůži, vždyť neumím Číst myšlen-ky. "

„Žádné strachy," usmál se Rhodan.

Prohledali celou budovu, našli ještě asi padesát skokanských kapitánů a sdělili jim, že nesmějí opustit Swoofon. Po Skokanech, kteří by chtěli dát vyrábět a nakupovat naváděč, však nikde ani stopy.

Zato přiletěl Talamon. Jeho obrovitý křižník přistál přesně mezi trojicí Rhodanových lodí. Rhodan měl k okamžité dispozici sílu, se kterou by se ubránil polovině Galaxie.

^ A ^

i

Swatran ležel téměř přesně na rovníku. Protože swoofonský den obnášel asi osmnáct pozemských hodin, slunce svítilo devět hodin a noc trvala dalších devět hodin. Nyní byla černočerná půlnoc.

Gucky, Wuriu Sengu a Jost Kulman stáli na centrálním náměstí hlavního města a dávali pozor, aby nerozšlápli žádné ze zaparkovaných vozidel Swoonů.

„Je tu ticho," zamumlal nejistě Japonec. „Copak Swoonové nežijí nočním životem?"

„Ne," zavrčel Kulman. „Milují spánek."

„I ti podzemní Swoonové?" zeptal se Gucky.

„Jisté," přikývl agent Kulman. „Milují klidný a spokojený život."

„Mají recht," kývl souhlasně Gucky. „Jsou spokojeni s tím, čeho docílili, cítí se dobře, mají svou hrdost a Čest, nic nepřehánějí. Člověk by je skoro litoval."

„V jistém slova smyslu ano," přikývl Kulman a rozhlédl se. „Vidí někdo z vás něco?"

Wuriu Sengu pokrčil rameny.

„Já sice vidím každou molekulami strukturu hmoty, ale ve tmě mé schopnosti slábnou. Jistě, vidím Swoony ležet v jejich postelích, ale jenom nezřetelně. Co s tím?"

Gucky vzal oba muže za ruku.

„A na co máte mě, kamarádi? Nejdříve budeme hledat na denní straně. A vezmu vás s sebou, abyste neřekli."

^ ^ ^

Materializovali o mnoho tisíc kilometrů dále na stejném kontinentu, severně od rovníku. Od Kulmana věděli, že se musejí zdržovat v blízkosti rovníku, protože v jiných oblastech byla příliš velká a nehostinná zima.

Stáli uprostřed rozlehlé roviny, která byla na severu a jihu ohraničena oceánem, na východě a západě nedozírnou kopcovitou krajinou.

Po nějakém městě či osadě ani památky.

„Opuštěnej kraj," zlobil se Gucky a zahleděl se na temně modrou, až fialovou oblohu. „Co tady vlastně chceme?"

Kulman ukázal dolů pod sebe.

„Tady žijí Swoonové už pod zemí. Nevím, jak hluboko pod povrchem jsou jejich města, ale my se to dozvíme. Všechny to-

várny jsou pod zemí, určitě i ta, která se staví pro výrobu naváděčů." /

Wuriu/Sengu zpozorněl a zapojil svou schopnost. Oči mu najednou jakoby ztuhly a upřel je k zemi. Ve tváři se mu rozhostil výraz úžasu. Pomalu se rozpovídal. Kulman a Gucky bez hlesu naslouchali.

„Město... přímo pod námi. Leží asi padesát metrů hluboko a má /enom jedno patro. Ale pak, pod silnou skálou, leží další město ~ dvacet metrů pod tím prvním - ale ne, to není město! Je/o obrovská továrna! Dlouhé, protáhlé haly a v nich tisíce Swoonů. Panebože, to je mrňavý!"

),Co?" zjišťoval Gucky. „Swoonové?"

l,Ne! Ty věcičky, co stavějí!"

"Vyrábějí vysílačky, které se snadno vejdou do špendlíkové hlavičky," vysvětloval Kulman. „Viděl jsem je vyrábět úplné zázraky a mohl bych vám vyprávět..."

„Moment!" přerušil ho Sengu. „Ta továrna pod námi je tak veliká, zeji nepřehlédnu celou. Kdybychom chtěli pokračovat v průzkumu touto metodou, potřebovali bychom na to celé měsíce. Má Rhodan tolik času?"

„Jistěže ne," zavrčel Gucky a závistivě se díval na prašnou půdu pod nohama. Jako všichni ostatní kromě Senga ani on nic neviděl.

„Jsou tam i malé nákladní vlaky," vykládal Sengu. „Kam vozí své výrobky, Kulmane?"

„Do měst na povrchu. A na kosmodromy. Tam je vyměňují hlavně za potraviny, protože na Swoofonu takřka žádné nerostou. Dodnes je mi záhadou, z čeho Swoonové žili, než se tu objevili Skokani. Pořádně jsem se to nikdy nedozvěděl."

„Myslím," řekl Japonec, „že jejich ulice jsou pro nás dost široké. I domy mi připadají dostatečně vysoké, abychom se v nich mohli pohodlně pohybovat. Měli bychom to město navštívit."

„Ale vstupy do podzemí jsou příliš úzké," vzdychl Kulman, „už jsem to zkusil."

„Budeme teleportovat," zavrčel Cucky. „Jenom to\musím pořádně odhadnout, abysme nematerializovali uprostřed skály."

^ A ^

Drogová mocná skokanská postava se opatrně sunula dvoumetrovým tunelem, spojujícím obé laboratoře. Bezohledně dupal po drobných kolejničkách a postaral se tím o práci oprav árenlikým četám Swoonů. l

Tunel byl zářivě osvětlen a klimatizace fungovala výborně. Čerstvý vzduch zaháněl obavy, že by se tak hluboko pod zemí mohl člověk zadusit. |

Drog tiše klel. Musel se pohybovat opatrně, aby se díky nízké gravitaci nevznesl ke stropu. Už několikrát se vinou neopatrnost) praštil do hlavy. ' i

Ale měl úkol a musel jej splnit. Koneckonců jeho pobyt na téhle bláznivé planetě nemohl přece trvat věčně.

Chodba zahnula a pak začala zvolna stoupat. Teď už to nebylo daleko do kanceláří konstruktérů, kde se má setkat s Marka-sem. Dnes se mělo definitivně rozhodnout, zda se projekt brzy rozjede, nebo ne.

K čertu! Člověk musel jit tak dlouho pěšky... Drog znovu zaklel, Jeho pěstěný vous ho usvědčoval, zeje Skokan, a bílý plášť poukazoval, že by mohl být vědcem nebo lékařem. Ale jenom Arasové byli lékaři, proto musel být technikem...

Chodba se najednou začala rozšiřovat. Strop se zvýšil. Světel bylo víc a Drog hned lépe viděl.

Brzy bude u cíle.

Dal si na Čas. Chvíli pozoroval nakládku vlaku, teprve pak znovu vykročil a došel na volné prostranství, obklopené nízkými budovami. Pro Swoony byly dostatečně vysoké, to jenom Drogoví připadaly malé.

V jednom z domů scházely části stěny a stropu, takže tam bylo dost místa i pro Droga.

Vstoupil otvorem a posadil se.

Markas tam už Čekal. Jeho žlutá barva pletí vypadala tady v podzemí nezdravě, i když Swoonové ani na povrchu většinou nevypadali lip. Tento malý chlapík sedel na stole a studoval papíry, které byly větší než on sám. Pravděpodobně narazil na nějaké nejasnosti, které chtěl mít vysvětleny.

Drog vstal, poodešel k regálu a vytáhl jednu krabičku. Byl to elektronický tlumočník, jaké Skokani při konverzaci se Swoony používali.

Postavil jej na stůl a znovu si sedl.

„Takže, Markasi? Prohlédl jste si ty výkresy? Co vy na to?"

„Než se definitivně rozhodnu, chtěl bych vědět jedno, Skokane: Je ta věc určena pro válečné účely?"

Drog rozhořčeně zavrtěl hlavou.

.„Ale ani v nejmenším, Markasi! Bude sloužit jenom zabezpečení našich obchodních lodí. Už jsem vám jednou vysvětloval..."

„Tvrdil jste, že jde o pokrokovou věc ve vývoji kosmických letů," přikývl malý Swoon. „Já samozřejmě nepoznám, jestli říkáte pravdu, ale musím se spolehnout na vaše ujištění. Sám nejlépe víte, že válečný materiál smí být vyráběn pouze s Regentovým výslovným svolením. Já osobně nemíním tento zákaz překračovat."

Drog v duchu pěnil zlostí, ale neodvažoval se to projevit. Swoonům se muselo lichotit, jinak to s nimi prostě nešlo.

„Markasi, v celé Galaxii není nikdo, kdo by tu věc uměl vyrobit. Součástky jsou tak maličké, že jsou vidět jen pod mikroskopem a vy žádný nepotřebujete. Jenom vy nám můžete pomoci. Však vám za to budeme velice vděční."

„Jenom o vděk nejde," ujišťoval ho energicky a hrdě Swoon. „Ještě jste neodpověděl na mou otázku,"

„Přirozeně že Regent proti výrobě toho přístroje nic nemá,"

„Hm," řekl Markas a zadíval se na Skokana, „Takže mi možná budete umět vysvětlit, proč Regent nechal obklíčit celou planetu a proč jsou všechny zdejší lodě Skokanů zabaveny?"

Drog zbledl. Vous se mu roztřásl.

„Cože?" hlesl. „Co to říkáte? Arkon že by...? Ne, tomu nechci věřit!"

„Tak se přesvědčte sám," navrhl Markas a seskočil ze stolu, aby zmáčkl jedno z tlačítek a ukázal mu na monitoru, co se děje na planetě.

"Jak sám vidíte," řekl Markas po chvíli, „palubní děla kulovitých křižníků jsou namířena na lodě Skokanů. Arkon vyhlásil výjimečný stav. Inspektor Rhodan kromě toho oznámil, že..."

„Jakže se jmenuje ten inspektor?" zalapal Drog po dechu. Přimhouřil oči, „Řekl jste Rhodan?"

„Ano. Vy ho znáte?"

„To jméno je mi povědomé," zamumlal Drog a zoufale pátral ve své paměti. „Kdybych jen věděl, kde už jsem je slyšel..." Pár vteřin přemýšlel a pak zavrtěl hlavou. „Jméno Rhodan mi něco připomíná, ale už je to hodně dlouho. No, však já si vzpomenu," zvedl hlavu. „Proč Arkon provedl mimořádná opatření? Řekl to ten inspektor?"

„Já myslel, že to možná budete vědět vy," odpověděl Swoon. „Možná že Arkon přece jen nesouhlasí s výrobou té věcičky."

„Proč by nesouhlasil? Arkon může s její pomocí své nepřátele...," ujelo Skokanovi, ale hned mu jeho chyba došla. „Myslel jsem..."

„Díky," řekl Swoon. „Právě jste se prozradil. Znám vaše tajné pohrdání mým národem a vím, že se k nám chováte zdvořile jenom proto, že nás potřebujete."

„Moment, moment," bránil se Skokan. „To je nedorozumění... A přátelé by si měli nedorozumění umět vysvětlit."

„Však o tom přemýšlím...," odpověděl Markas a spojil se videofonem s jiným Swoonem: „Už víme něco nového, Habrogu?"

„Ano, Markasi. Arkon pátrá po nějakém zločinci a domnívá se, že je někde na Swoofonu. Má to být nějaký Skokan."

„Hm," odpověděl Markas a podíval se na Droga. „A co měl ten Skokan spáchat?"

„O tom nikdo nic neví," odpověděl Habrog- „My s tím údajné nemáme nic společného."

„Naštěstí," ukončil Markas a vypnul spojení. „Takže pořád může klidně jít o ten naváděč. Skokane. Dokud nebudu přesně vědět, že..."

„Už jsme zaplatili zálohu, Markasi," řekl pomaličku Drog. „Nemůžete ze dne na den zrušit svou zakázku. Kromě toho vás chci ujistit, že s tím hledaným zločincem nemáme vůbec nic společného."

Markas chvíli váhal, ale pak překvapivě odpověděl: „Tak dobrá, já vám věřím. Postarám se, aby byl první model co nejdříve hotov a vyzkoušen. Jednu z vašich lodí patrně dostaneme k dispozici pro zkoušky. Postačí, když tam ten naváděč umístíme a necháme jinou loď transitovat se zapnutým kompenzátorem. Vyjádřil jsem se jasně?"

„Jistě," odpověděl Drog potěšené a znovu vstal. Záda ho už bolela. „Takže se teď můžu vrátit na povrch a oznámit tuto zprávu svým zadavatelům?"

„Ano," oznámil hrdě Swoon. „To klidně můžete."

^ -*• ^

Když materializovali, okamžitě je jakási silná pěst srazila k zemi.

Cucky na tom byl nejlíp. V tak nízké chodbě ještě mohl docela dobře stát, ale Sengu s Kulmanem se složili na podlahu.

„Smůla," řekl Kulman. „Přistáli jsme v dopravní štole. Cítím pod sebou koleje."

„Málokdy se přepočítám," oznamoval Cucky. „Ale občas se to holt stane."

„Všimli jsme si," zavrčel Japonec a pokoušel se zorientovat. „Okolí je zajímavé..."

„Rád bych věděl, proč asi," řekl Cucky, „Dřepíme pod zemí. To je všecko."

„Tohle není jediný tunel," odporoval Sengu, aniž by polevil

v soustředění. Seděl a opíral se zády o stěnu. Cucky mžoural do tmy. Nebyla úplná, protože v dálce svítila lampa, jak si všiml, Najednou měl dokonce pocit, že slyší nějaké zvuky. Nastražil uši.

„Jede sem vlak!" řekl Sengu a zahleděl se do tunelu před sebou. „Je asi dva kilometry odtud, ale blíží se velice rychle. Pryč " odtud, Gucky! Musíme skočit."

„Kam?" zjišťoval Gucky klidně. „Nechci riskovat. Už s tímhle tunelem jsme měli namále." „Ale ten vlak..."

„To zvládneme," sliboval myšob. „Swoonové jsou malí, jejich lokomotivy nebudou žádnej zázrak. Zastavím ho levou zadní, když bude potřeba. Jsem přece telekinet. Sengu, řekni mi, až to bude nutný."

„Už to nutné je," řekl Sengu. „Vlak se sem řití hrozně rychle. A lokomotiva měří přes metr. Budeš jí umět zastavit?"

Gucky se zakřenil. Jednou se mu podařilo zastavit i vesmírnou loď. Pohrával si s nijako kočka s klubíčkem. A teď by snad neuměl zastavit lokomotivu z hračkářství?

^ ^ ^

Ruld-On, který už deset let pravidelně řídil vlaky na trase mezi severními továrnami a městem Gorla, pomalu zapnul na plné zrychlení. Měl před sebou více než dvě stě kilometrů - pochopitelně v přepočtu na pozemské délkové míry. Ještě poslední zatáčka a pak pojede pořád rovně až do cíle. Ruld-On se podíval na rychloměr a zarazil se. No ne? Co to najednou není v pořádku? Teď už měl jet hodně rychle, ale místo toho zpomaloval! Taková porucha v tunelu by znamenala pěknou pohromu!

Ruld-On vzal za páku řízení a pomalu ji vracel. Energie musela v té chvíli začít pohánět kola... Ale nic se nestalo.

Naopak! Vlak zastavil a začal couvat!

Bylo čistě náhodou, že se Ruld-On v té chvíli nedíval dozadu, ale dopředu. Ve světle reflektorů jako by viděl nějaký obrovitý stín na kolejích. Ne, nebyl to jeden stín, byly tři! A podle velikosti musely patřit Skokanům! Co ti tu ale hledali? Jak se sem vůbec dostali? A co tu chtěli?

Ruld-On na své otázky pochopitelně nedostal žádnou odpověď. Navíc musel řešit svůj problém: Proč jeho vlak jede dozadu?

Bohužel nenašel odpověď ani na tenhle problém, protože o několik minut později narazil do vlaku, který se právě rozjížděl za ním. Ruld-On přitom ztratil vědomí a probral se až po čase v nemocnici.

Ptali se ho tam, proč jel zpátky.

Byla to stejná otázka, jakou si kladl i on sám.

Mamě.

^ A ^

„Nevím," řekl Sengu, .Jestli to bylo správné."

„A co jinýho jsme mohli udělat?" trochu pohoršené se zeptal Gucky. „Buďte rádi, že nás ten vláček nepřejel. Nemohl jsem udělat nic jinýho, než ho poslat zpátky."

„Takhle se k cíli nikdy nedostaneme," namítl Kulman. „Musíme si promluvit se swoonskými vědci a pokusit se z nich dostat informace o plánované výrobě. Můžeme se vydávat za vyslance Impéria."

„A nejsme snad vyslanci Impéria?" durdil se Gucky. „Jednáme na Rhodanův příkaz. Tak teda!" [1]

„Dobrá," souhlasil Sengu. „Nádraží je tři kilometry od nás. Budeme se plazit?"

„Díky," řekl Kulman, ale nehnul se. Podíval se na Guckyho.

Myšob vzdychl.

„Budu přesně zaměřovat a pak skočíme. Na dlouhý procházky nejsem stavěnej."

O pět minut později materializovali uprostřed nepřehledného chaosu kolejišť, chodeb, nástupišť a příjezdových cest. Přitom to všechno vypadalo jako trochu zvětšené dětské hračky, které tady v podzemní hlubině někdo vybudoval.

„Tak hluboko pod zemí jsem ještě nikdy nebyl," přiznával Kulman, „Nikdy mi neukázali cestu ke svým továrnám."

'„Pochopitelně," kývl Sengu. „Mají strach, že jim obři všecko rozdupají. Jsme přece šestkrát větší než oni. To je hodně."

„Já jsem jenom třikrát větší," zamumlal Gucky, trochu nespokojeně.

Mezitím si jich Swoonové všimli.

Bylo by pochopitelné, kdyby mezi zdejšími Swoony vyvolali zmatek, protože se objevili zničehonic v místech, kam pro ně nevedly žádné přístupové cesty, ale Swoonové se chovali poměrně chladnokrevně a klidně.

Někteří seskakovali z dopravních pásů a mizeli v nejbližších halách. Jiní jim vycházeli v ústrety a zůstávali zvědavě stát v patřičné vzdálenosti, jako by ještě nikdy předtím neviděli Člověka. V jejich tvářích se nezračila žádná panika, jenom zájem. Bylo na nich vidět, že by se rádi dozvěděli, co tam ti domnělí Skokani vlastně dělají.

Jeden o něco málo větší Swoon se prodral kupředu a mával všema Čtyřma rukama. Kulman zapnul tlumočníka a řekl: „Chci vás ujistit svou neskonalou úctou a rád bych vás požádal o prominutí, jestli jsme někoho vylekali. Ale máme důležité důvody, které nás vedou k tomu, abychom se zde objevili tak nečekaně."

„Kterým vchodem jste přišli?" zeptal se Swoon. „Nákladní výtah je delší dobu blokován. Nemohli jste tudíž..."

„Našli jsme jinou cestu," uhnul Kulman s odpovědí. „Při pátrání po zločinci nesmíme vynechat žádné místo. Předpokládám, že jste o akci Impéria informováni..."

„Jenom rámcově," odpověděl Swoon. „Vím, že tu jsou lodě Impéria, ale nevím proč."

Kulman mu to rychle vysvětlil. Swoon nato navrhl, zeje od-

vede za starostou města nad továrnami. Gucky mezitím pronikal do myšlenek přítomných Swoonů, ale neobjevil žádné nepřátelské úmysly.

^ -*- ^

Na rozdíl od tovární čtvrti vládl ve městě čilý ruch. Na poměrně úzkých ulicích se to hemžilo vozidly a chodci. Swoon, který trojici doprovázel ke starostovi, musel zjednat pořádek pomocí policie, aby je mohl vůbec včas dovést.

Pak se úzkou branou - ani ne půl metru širokou a vysokou -dostali do zahrady starostova domu. Nad hlavami viděli dokonale modrou napodobeninu nebe, na kterém nechybělo ani slunce. Zahradou se klikatil umělý potůček a celý pozemek byl obehnán kamennou zdí.

Starosta, malý, podsaditý Swoon, už na ně čekal. Seděl na lavičce a zvědavě na ně vzhlížel.

Hovořil s ním Kulman. Měl se Swoony největší zkušenosti. Vysvětloval starostovi, proč na Swoofon přiletěli a co tam vlastně pohledávají.

„Rád bych vám pomohl, ale opravdu netuším, kde bych měl toho zločince hledat," odpověděl starosta. „Navíc si myslím, že vaše podzemní mise brzy skončí, neboť tady dole se žádní humanoidi nepohybují. Bylo by to pro ně příliš těžké."

„To chápeme," odpověděl Kulman, „ovšem právě tady dole se nabízí nejlepší možný úkryt pro muže, jakého hledáme."

, Jak jste se sem vlastně dostali?" chtěl vědět Swoon.

„Měli jsme štěstí," uhnul Kulman. „Ale teď bychom rádi věděli, kde všude v podzemí se zdržují humanoidi."

Swoon pokýval hlavou.

„U nás žije vlastně jenom jeden Skokan. Je to technik jménem Drog. Už tu s námi pobývá mnoho let, a proto nemůže být tím, kterého hledáte. Mám pravdu?"

„Ano, snad ano. Ale nemůžeme nikoho vynechat. Kde toho

Droga najdeme? Možná že nás bude moci upozornit na něco pro nás důležitého."

„Bývá většinou dole v továrnách. Waff by vás tam mohl odvést, zná Markase nejlépe ze všech." „Kdo je Markas?"

, Jeden z našich nejschopnějších vědců v oblasti mikroelektroniky. Jedná přímo se Skokany a s Drogem ohledně jejich zakázek. Ano, to je všechno, co pro vás mohu udělat. Teď jděte s Waffem... Mimochodem...," zaváhal, „je to podivné, ale do našeho města asi museli přijít ještě další Skokani. Jeden náš nákladní vlak měl záhadnou nehodu. Jeho strojvůdce tvrdí, že viděl stíny Skokanů."

Zkoumavě na Kulmana pohlédl, ale agent se umel bezvadně ovládat. „Hm, možná jsme na správné stopě," řekl s díky. „Zeptáme se Markase, jestli o nich Drog neví. Ujišťujeme vás svou neskonalou úctou, vznešený starosto, a co nejponíženěji děkujeme..."

^ A ^

Odjeli zpátky do hlubiny.

Na malé křižovatce před tovární čtvrtí se Waff zastavil a řekl: „Chtěl bych vás poprosit, abyste tu počkali- Vyvolalo by to příliš mnoho rozruchu, kdybyste šli se mnou. Přivedu Markase za vámi."

Cucky v jeho myšlenkách četl, že to myslí upřímně. Posadili se a čekali.

Netrvalo dlouho a Waff se vracel s dalším Swoonem. Za nimi kráčel sehnutý Skokan - to musel být zmiňovaný Drog.

„Slyším, že hledáte nějakého zločince," řekl Drog, když se před nimi zastavil. „Já se jmenuju Drog a už deset swaftských let žiju na Swoofonu na oficiální příkaz svého rodu- Nevím, co bych mohl mít s hledaným mužem společného."

„Nikdo netvrdí, že jste to vy," odpověděl Kulman. „Nikdo vás

r

nepodezřívá. Ale my musíme pátrat. Pokud se potvrdí to, co tvrdíte, jste z toho venku."

Kulman předstíral, že skončil a půjdou, ale Skokanova úleva byla příliš velká.

„Znamená to, že už zase jdete? Povězte mi, co nového v Impériu?"

Kulman měl dojem, jako by Drog chtěl za každou cenu zabránit Markasovi promluvit. „Proč Arkon obsazuje tak mírumilovný svět, jako je Swoofon?"

„Je mi líto, ale všechny důvody vám říci nemohu. Prosím, nezdržujte nás, mám dojem, že jste také velmi zaměstnaný a..."

Cucky se ani nehnul. V očích se mu spokojeně jiskřilo.

„To není tak důležité," zachechtal se Drog. „Malá přestávka mi neuškodí."

Markas se protlačil kolem něj dopředu a připoutal pozornost. Nahlas a srozumitelně promluvil do tlumočníka:

„Jsem Markas, vedoucí vědec tohoto sektoru. Měl bych několik otázek a byl bych velmi potěšen, kdybyste mi na ně odpověděli. Jedná se o..."

Cucky ho najednou přerušil ostrým, pištivým hlasem: „Nejsme tady od toho, abychom vám odpovídali na otázky, Swoone."

Kulman a Sengu na myšoba vyjeveně zírali. Copak mu přeskočilo? Proč by se Swoon nesměl ptát? Ale oba mlčeli, když se na ně Gucky významně podíval. „Pátráme po zločinci a s vašimi věcmi nemáme nic společného. Možná byste byl tak laskav a ukázal nám cestu k výtahům?"

Markas byl zjevně zklamán. Zato Drog měl radost a málem to nedokázal skrýt. Zářil celým obličejem a s triumfálním tóne-m se obrátil na Markase: „Tak vidíte, jak arogantní a namyšlení jsou tihle vyslanci Impéria."

„Jak si přejete," odpověděl Markas. Byl nejen zklamán, ale také velice pohoršen. Cizinci se nechovali zdvořile, a proto nestáli za to, aby se s nimi dál bavil. „Následujte mne."

Drog pokrčil rameny a dodal: „Možná budete mít štěstí a najdete toho lumpa, ať je to kdo chce. Nemáte nic proti tomu, abych vás nyní opustil?"

„Jistě," přikývl Kulman, který pomalu začínal tušit, co Cucky svým nečekaným chováním zamýšlel. „Můžete jít.'*

Drog za okamžik zmizel z dohledu. Byl si jist, že Markas s "• cizinci nehodlá promluvit už ani slovo.

Však také když došli k výtahům, Markas se nahoru do tváří vyslanců ani nepodíval a řekl: „Myslím, že už si nemáme co říct."

„Mýlíte se," namítl Kulman. „Jsem přesvědčen, že náš kolega," ukázal na Guckyho, „...by vám chtěl něco povědět. Je to tak. Cucky?"

Myšob přikývl a ohlédl se.

„Můžeme mluvit nerušené, Markasi? Musíš mi odpustit mé chování, ale nutila mě k němu přítomnost toho Skokana. Všechno ti vysvětlím."

„Kdo jsi?" zeptal se Markas. „Ty nejsi humanoid!"

„To tedy nejsem," zašklebil se Cucky a ukázal k listí tunelu. „Co takhle támhle?"

Markas kývl a sotva prošli pár metrů tunelem, Kulman se zeptal: „Co máš za luhem. Cucky? Nechceš náhodou utíkat celou cestu až do Gorly?"

„Vypadám snad jako turista?" opáčil Cucky sarkasticky. „Musíme se dostat na čerstvej vzduch. Tady dole jsme skončili. Markas je ten, koho hledáme. To on zodpovídá za vývoj a výrobu kompenzačního naváděče. Myslím, že nám všechno řekne."

Waff a Markas se na sebe překvapené podívali, protože Guckyho slova tlumočník přesně přeložil. Pak Markas řekl:

„Jak to víte...Od koho...?"

„Jsem telepat," vysvětloval Cucky. „A teď se postarám o to, abychom se co nejrychleji dostali na povrch..." Na rozdíl od teleportace do nejisté hlubiny byl skok na povrch

pouhou maličkostí. Netrvalo ani dvě minuty a Všichni stáli pod žhavým sluncem.

Přesně v té chvíli zabzučela náramková vysílačka na Senguově zápěstí. Signály naznačovaly, že Jde o zprávu maximální důležitosti.

^ A ^

Mezihvězdná nákladní loď RÁMO Vil letěla pod velením Arkonidana Albana z rodu Ozolů. Alban už celá desetiletí létal mezi hvězdami a převážel náklad. Tentokrát směřoval k soustavě Swaft. Vezl velký náklad důležitých mikroelektronických součástek.

Alban ještě nikdy Swoofon nenavštívil, ale znal tuto planetu z vyprávění jiných Skokanů. Musel přiznat, že je na Swoofon velmi zvědav.

Tím větší bylo jeho překvapení, když krátce po transici narazil na kulovitou loď, která ho zastavila. Znal tenhle typ, byl to Pulec, kulovitý průzkumný člun arkonidské výroby. Alban nejdříve vůbec nehodlal reagovat na výzvy k zastavení, ale brzy musel, protože ho těsně minul namodralý zbraňový paprsek,

Čekal, Že to budou vesmírní piráti, takže si nezapomněl za opasek zastrčit ruční paprskomet.

Pak byl značně překvapen, když na palubu lodi přišli dva Skokani a jeden Arkonidan. Vůbec nic nechápal.

„Účel vaší návštěvy v soustavě Swaft?" zeptal se Arkonidan. , Jaký je váš mateřský přístav?"

Alban se jen s námahou ovládal.

„Jsem Alban, velitel RÁMO Vil. Mým domovským přístavem je Arkon II. Co si to dovolujete, zastavovat mě? Kdo vůbec jste?"

„My se ptáme, vy budete odpovídat, Albane! Bohužel vám musíme zakázat přistání na Swoofonu. Nikdo nesmí rušit naše akce. Swoofon platí za uzavřenou zónu. Nikdo nesmí planetu opustit."

„Smím znát důvod?"

„Bohužel ne, Albane. Posloucháme jenom Regenta. Naše flotila byla odvelena právě sem. My také přicházíme z Arkonu." Alban nechápavě zavrtěl hlavou.

„To nechápu. I já letím z Arkonu. Letím sem v zájmu obchodu, který byl už dávno před časem uzavřen. A teď sem nesmím. Tady něco nehraje."

„To není naše věc, Albane. Buď se podřídíte, anebo poletíte zpátky. Pokud se rozhodnete přistát, budete se muset zdržet na planetě."

„Na to nemám čas!" zavrtěl Alban trucovitě hlavou. „Vrátím se na Arkon a požádám o rozhovor s Regentem. Možná se pak dozvím, proč nesmím provést jeho důležité obchody. Smím vás nyní požádat, abyste mou loď opustili?"

Trpělivě Čekal, až ti tři opustí palubu, pak změnil kurz a krátce nato transitoval.

^ A ^

Čas a prostor byly pojmy, které v souvislosti s pojmem vzdáleností už dávno patřily minulosti. Pět hodin poté, co byl Alban zadržen před Swoofonem, stál tento Arkonidan v přijímací hale Regenta Arkonu.

A o hodiny později se ozval hyperpřijímač na palubě Rhodanovy vlajkové lodi DRUSUS. Rhodan ustoupil o krok, aby ho bylo vidět a řekl: „Přeješ si se mnou mluvit. Regente?"

Na obrazovce se objevila rozlehlá hala s polokoulí uprostřed: To byl centrální počítač arkonského Impéria, zvaný Regent. Stroj, který po degeneraci Arkonidanů převzal vládu nad říší.

Přesně podle prastarého programu, který do něj uložili jeho tvůrci pro případ nouze.

„Oklamals mé, Rhodane a požádal jsi mě o flotilu, aby podpořila tvůj útok proti neškodné planetární soustavě. Domníval jsem se, že se jedná o akci proti našemu společnému neviditel-

němu nepříteli. Ty však místo toho válčíš s trpaslíky. Navíc nechápu, proč nedovoluješ mým obchodním lodím pracovat. Myslím, že mě chceš do něčeho zaplést."

„Uzavřeli jsme dohodu, Regente," odvětil chladně Rhodan a s úlevou si oddechl, když do velínu přišli Crest a Bull. Měl rád svědky, když s Regentem mluvil. „V té dohodě stojí, že mi bezpodmínečně dáváš k dispozici celou svou moc, kdykoli uznám za vhodné, že ji potřebuji. Poslechls mě a poslal jsi mi Talamona. Teď však mluvíš podrážděně jako oklamaný muž. Jak tomu mám rozumět?"

„Rozumíš dobře, pozemšťane. Naše dohoda platí pouze pro případ boje s Neviditelnými, Neříká nic o tom, že by ses směl plést do záležitostí arkonské říše. Ale přesně to právě děláš."

Rhodan začal něco tušit. Proč měl Regent takový zájem, aby nechal Swoofon na pokoji? Věděl snad o kompenzačních naváděcích, s jejichž pomocí by se mu podařilo zjistit polohu Země?

„Naše dohoda se netýká jenom Neviditelných, Regente. Týká se hlavně naší spolupráce. Pokud bude v některém bodě porušena, pak je jako celek nepoužitelná."

„Jsem jiného názoru Rhodane. My oba se držíme dohody, ale zároveň sledujeme společný cíl: porážku Neviditelných. Stáhni se tedy ze Swoofonu a neruš naše životně důležité obchody. Talamon ode mne dostane rozkaz k okamžitému návratu na Arkon. Neviditelní mohou každou chvíli znovu udeřit. Musíme na to být připraveni, Rhodane. Ty víš, jak velké je nebezpečí, které naší Mléčné dráze hrozí. Zapomněl jsi na ně, pozemšťane? I tvá mateřská planeta je ohrožena!"

„Vím to až moc dobře. Regente," odvětil Rhodan a pohlédl na Cresta s Bullem. „Právě vyvíjíme zbraň proti Neviditelných. S její pomocí pronikneme do jeho říše a navážeme s ním spojení. Nemysli si, že nic neděláme- Naše akce na Swoofonu byla důležitá, jinak bych ji nepodnikl. Jak tedy zní tvé rozhodnutí?"

„Už je znáš: Talamon se vrací na Arkon a ty opustíš soustavu Swaft."

Rhodan pomalu přikývl.

„Dobrá, ale nejdříve ještě musím vyřídit "jednu soukromou záležitost. Až to udělám, bude Swoofon zase volný. Ohlásím se ti. Regente. Až se objeví Neviditelní, budu o ní vědět a doufám, Že to bude jejich poslední návštěva v našem prostoru."

„Soukromou záležitost?"

„Slyšel jsi dobře," přikývl Rhodan a mávl na svého spojaře. Kontakt byl přerušen.

Bull vzdychl a namítl: „Nezacházíš s ním trochu drsně?" Rhodan se podivil: „Odkdy cítíš soucit k počítačům?"

„Bull má pravdu," podotkl Crest. „Kdyby s námi Regent ztratil trpělivost..."

Rhodan se nahlas a srdečně zasmál.

„Ale, Creste! Nedělejte takové vtipy! Koneckonců to byl právě Regent, kdo s námi chtěl tu dohodu. Tak rychle nám ji nevypoví - aspoň ne do té doby, dokud nevyženeme Neviditelné. Regent to prostě zkouší! Chce stůj co stůj znát pozici Země a tak to na nás zkouší! Myslím, že jeho momentální trik se jmenuje Swoofon! Ať je tedy po jeho! Ať si nechá postavit ty své kompenzační naváděče!"

„Ty to nezastavíš, Perry?" zaskočeně se zeptal Bull. Rhodan zavrtěl hlavou.

„Ne, protože by to nemělo význam. Dříve nebo později by s tím začali znova. Novinkou však je zjištění, že Regent o téhle věci ví. Takže musíme být mazanější než on a Skokani se Swoony dohromady. Pojďte, Creste... Bulle, zařiď, ať se vrátí Gucky s ostatními..."

O deset minut později tam byli všichni: Gucky s mutanty i se dvěma vyjevenými Swoony.

^ A ^

Markas podával svou zprávu a obrázek událostí byl brzy úplný. Crest seděl mlčky v koutě, vedle něj Atlan. Gucky se uvelebil

na pohovce a malý Swoon Waff mu seděl na předních packách.

Rhodan, Bull, Marshall a Kulman seděli kolem stolu, na kterém stál hranatý elektronický tlumočník a vedle něj maličký Markas. Odpovídal na všechny všetečné otázky. Co věděl, to řekl.

„...a tak jsme se rozhodli, že připravíme dosud nepoužívanou halu na výrobu naváděčů. Práce na výstavbě továrny běží naplno. Až bude hotov a odzkoušen první pokusný model, výroba se muže rozjet."

„Kde to přesně je? Tady mám mapu povrchu planety. Tohle je, Swatran," ukázal Rhodan na mapu. „Dokážete se orientovat?"

Swoon se podíval na mapu a zaváhal.

„Povrch planety moc neznám, protože jsem se narodil a žiji v podzemí, ale snad..., tohle asi bude Gorla, že? A tudy vede spojnice k mému městu. Asi támhle...," sjela mu ruka k severu, „...leží budoucí továrna na naváděče."

„Kde máte konstrukční plány toho přístroje?" zeptal se Rhodan.

„V mé kanceláři, zamčené v trezoru. Klíc mám jenom já a Drog. Vlastně je to dohromady jeden klíč. K otevření trezoru jsou zapotřebí oba dva zároveň."

Rhodan přikývl.

„Jeden nevěří druhému, to znám." Pak se zamyšleně zadíval před sebe. „Myslíte, že je možné ty plány dostat na krátký čas k dispozici?"

Swoon zaváhal. Ještě si nebyl docela jist rolí, kterou Rhodan a jeho přátelé hráli. Jednali skutečně v zájmu Impéria? Proč potom nepostupovali zcela otevřeně?

Gucky řekl z pohovky: „Měl bys ho zasvětit, Rhodane! Markas bude naším přítelem jenom tehdy, budeme-li mu plně důvěřovat."

Rhodan přikývl.

„Tak dobře, Markasi. Dozvíte se pravdu. Kompenzační naváděč má posloužit ke zjištění utajené polohy mé mateřské plane-

ty. Arkem ji chce najit a zničit. Velký zájem na tom mají i Skokani. Mám smlouvu s Arkonem, ale Regent ji nemíní příliš dodržovat, přestože se ke Galaxii blíží strašlivé nebezpečí, které hrozí vyhlazením všeho Živého. Ještě něco: Chci se pokusit zkonstruovat obranný přístroj, který by vymazal účinnost naváděče. Obyvatelstvu Galaxie musí zůstat alespoň ještě drobný zbytek nějakého soukromí. Bude záležet jen na vás, Markasi, jestli nám pomůžete. Avšak nemůžeme vás k tomu nutit."

Swoon se zadíval Rhodanovi do očí a pak pohlédl na Gucky-ho.

„Rád vám pomohu, protože jste jiní než Skokani, kteří vůči nám cítí jenom pohrdání, přestože nás potřebují. A pokud chce Arkon pomocí naváděče vést válku, pak ty plány raději zničím."

„To by byla chyba," namítl Rhodan. „Jen ať se ten naváděč klidně vyrábí, pokud proti němu najdeme účinnou obranu. Na to však potřebujeme ty plány. Později je vrátíme na místo."

„Ale jak je mám vyzvednout?" zeptal se Markas.

Rhodan se usmál.

„V tom vám pomůže váš přítel Gucky. Je to teleporter." „A Drog? Jak ho mám přinutit, aby mi dal klíč?"

„Doprovodí vás i náš mutant André Noir. Drog udělá všechno, OČ ho požádáte. Věříte mi?" Swoon vážně přitakal. '

„Máte mocné přátele, pane.'*

-4- .A ^

Drog vypnul vysílačku.

Několik minut zamyšleně hleděl na zhaslý monitor, na němž v duchu ještě pořád viděl tvář velkého, mocného Skokana. Příkazy zněly jasně; pospíšit si! Nesměl ztratit už ani vteřinu. Pozemšťan Perry Rhodan byl na stopě. Pátrání po zmizelém zločinci bylo patrně jenom výmluvou.

Drog pokrčil rameny. ″

Kromě toho přiletěl i Talamon, takže Regent patrně s Rhoda-novými záměry souhlasil, ale Talamon pak stejně rychle zmizel. Proč?

Každopádně Drog musel zakročit. Vstal a chystal se na cestu k trezoru. Měl u sebe oba klíče: i kopii toho, který nosil Markas. Ten se bude tvářit, až zjistí, že plány z trezoru zmizely!

Drog spokojeně obešel pár kanceláří, jako by si vyšel na inspekci, a skončil před Markasovým trezorem. Dvířka se otevřela a před Drogem ležely konstrukční plány v hnědých deskách.

Vzal si je, znovu zavřel trezor a odešel na nádraží. Dispečerovi vlaků vydal příkaz, aby co nejdříve poslal jeden vlak do továrny na výrobu navádečů.

O hodinu později už pohodlně ležel na dvou nákladních vagónech a hnědé desky použil jako polštář. Spokojeně hleděl do hladkého stropu tunelu. Kdyby došlo k nejhoršímu, splní svůj úkol i bez Markase.

Prototyp naváděče musel být hotov nejpozději tento týden.

^ A ^

Nákladní výtahy už zase fungovaly, takže se Cucky, Noir a Markas mohli vrátit do podzemí zcela oficiálně. Kabina se nořila do hlubiny. Vešli se do ní všichni tři. Za několik minut se ocitli na nádraží, které už Gucky znal.

Několik Swoonů na něj překvapeně zíralo, ale Markas Je dvěma třemi uklidňujícími slovy poslal zpátky do práce. Pak se na něj obrátil Gucky: „Pospěšme si, musíme najít Droga. Noir si ho vezme do parády. Je hypnotizér, vnutí mu svou vůli a zároveň mu vezme vzpomínky na naše setkání."

Markas rychle cupital po ulici a snažil se.

„Hned tam budeme. V mé kanceláři se dozvíme, kde Drog je."

Za chvíli stáli před trezorem. Guckymu se něco nezdálo: „*Ty* plány jsou v něm?"

Markas přitakal. *

„Chybí jen Drog. Myslel jsem, že bude tady. Počkejte." Odešel ke druhé stene a po několika vteřinách měl spojení se svou centrálou. „Rád bych věděl, kde se zdržuje Skokan Drog."

Už po několika minutách přišla odpověď: „Skokan Drog opustil sektor před dvěma hodinami. Nasedl na nákladní vlak do NH/ K/78. Máme se pokusit navázat s ním spojení?"

Markas vypadal nerozhodně, ale pak zachytil Guckyho pohled.

„Ne, díky, to nebude nutné."

Přerušil spojení a obrátil se.

„Co teď?" zeptal se a byl z toho očividně bezradný. „Co mohlo Droga pohnout k tomu, aby už dnes jel do továrny naváděčů? Co tam chce?"

„Mě by mnohem víc zajímalo," konstatoval Noir, jak se dostat k těm plánům. Trezor se dá otevřít jen s pomocí klíče."

„Pak musíme za Drogem," zamumlal Markas.

„Proč?" chtěl vědět Cucky.

„Bez klíčů ho neotevřeme..."

„Chápu," přikývl myšob a zamrkal na trezor. „Už jste někdy slyšel o telekinezi? O síle vůle, která otevírá brány?*'

Swoon na Guckyho hleděl s rostoucím úžasem.

„Takže on je telepat, teleporter a taky telekinet? On je velmi mocný!"

Myšob měl z toho neskromného obdivu velkou radost, ale zůstal věcný.

„Prosím o absolutní klid, pánové. Nemůže to trvat déle než pár minut..."

Noir s Markasem o několik kroků ustoupili a nechali Guckyho před trezorem samotného. Myšob se soustředil a opatrně pronikal svými mozkovými vlnami do elektronických zařízení, která mu bránila v odstranění mechanické překážky. Když to cvaklo poprvé, Gucky se trochu uvolnil. Netrvalo dlouho a zámek cvakl
podruhé. Markas tam stál bez hnutí, jako by byl skutečně jenom okurkou.

Znovu cvaknutí.

„Teď-už by to mělo jít otevřít," poznamenal Gucky.

Markas zapištěl radostí a úžasem. Odcupital za Guckym a nahlédl do trezoru.

„No?" zeptal se Noir, který také přišel, aby se podíval. „Tak kde jsou ty plány? Snad na mikrofilmech?"

Markas se zapotácel a málem upadl. Pak hlesl:

„Ležely tady uvnitř, ale jsou pryč. Jak je to možné... To nechápu..."

„Já asi jo," zabručel Gucky. „Drog měl oba klíče. Podvedl vás i nás. Co teď?"

Swoon se vzpamatoval překvapivě rychle. Naposledy se podíval do prázdného trezoru a řekl; „Pokud ty plány ukradl Drog, musíme ho hledat. Víme, kde se zdržuje. Nač ještě čekáme?*'

Gucky se podíval na Noira.

„Vypadá to skoro tak," zapištěl, „jako bychom se od Markase mohli něco naučit. Má pravdu! Nač tady ještě čekáme?" řekl a vyzval přítomné ke společné teleportaci do nové továrny.

Materializovali v prázdné hale, jejíž podlaha i strop byly vytesány do skály. Na swoofonské poměry byla hodně vysoká, také proto, že tu měly být sestavovány přístroje, které měly být později umístěny na skokanských lodích.

Nikoho tam neviděli, takže se dalo předpokládat, že ani jejich příchod nebyl zpozorován. Teď ještě museli najít Droga.

Což by nemělo být tak těžké.

^ A ^

O hrozícím nebezpečí Drog vůbec nic netušil, ale instinktivně cítil, že něco není v pořádku. Jeho neklid však ustal, jakmile se zmocnil těch drahocenných plánů... Věděl, že kromě originálů to jsou jediné existující plány. Originály byly bezpečně uloženy na jedné z malých planet Galaktických obchodníků - Skokanů.

Nicméně také pochopil, že Rhodan hledá něco jiného než jediného zločince, protože kvůli jednomu muži se nevyhlašuje na celé planetě stanné právo. Kromě toho si také dělal starosti Markasovo zmizení.

Vylezl ze svého vozu, zahnal několik uječených Swoonů namířil si to po nehotových cestách k halám. Tam někde měl *být* jeho budoucí kancelář. Proč by se tam nemohl zabydlet u: dnes? !

Kráčel kupředu a nevšímal si Swoonů, kteří před ním utíkali.; Vlevo stála ocelová stěna, za ní výrobní hala.

Uposlechl náhlý nevysvětlitelný impulz a vstoupil do haly mnohem nižším bočním vchodem. .

Sotva se znovu napřímil, okamžitě strnul úžasem: Před ním -nebo spíš pod ním - stál Markas.

Drog ho hned poznal, přestože nebylo nijak jednoduché rozeznat dva Swoony od sebe.

„Z cesty, ty Červe!" zařval Drog. Markas si vyděšeně přidržel drobné uši, ale důvěřoval myšobovi, který se s Noirem schoval vzadu v hale. Přestože nechápal ani slovo z toho, co ten obr vykřikl, protože neměl po ruce tlumočníka, vytušil smysl jeho slov;

Ale zůstal stát jako přimrazený, V jedné ruce držel klíč od trezoru a ukazoval jej Skokanovi.

Drog ihned pochopil.

„Aha... ty plány? Měl jsi smůlu, můj milej. O co ti vlastně jde? Proč je chceš? Kdes byl tak dlouho?" Ale uvědomil si, že mu Swoon nerozumí a také se zlobil. Ten trpaslík mohl za to, že dosud nezačala výroba naváděče. Ukázal k východu: „Pojď se mnou! Musím ti něco říct!"

Markas tomuto gestu musel porozumět, ale Swoon se nehnul z místa. Drog už po něm chtěl sáhnout, ale vtom strnul jako solný sloup.

Něco neviditelného mu zničehonic sáhlo do mozku, zamáčklo jeho vědomí a vůli a začalo mu přikazovat, co má dělat. Trochu to bolelo, ale dalo se to vydržet. Hala se mu před očima rozto-

čila, ale vědomí neztratil. Věděl přesně, co se s ním děje, ale nemohl se nijak bránit.

Z pozadí sálu vyšly dvě postavy, jedna velká jako on, druhá menší. To divné zvíře přece znal!

Gucky se zakřenil.

„Hele, myslí si, že jsem zvíře," řekl Noirovi a zakroutil hlavou- „Měl jsem toho kramáře za chytřejšího. To nezná Gucky-ho!"

Noir se nedal odlákat od problému a hmatal duševními silami po Skokanově vědomí. Ovlivňoval ho postupně natolik, až se ho plně zmocnil, aniž by si to Drog uvědomil.

„Dej mi tašku s plány," přikázal Noir.

Drog poslechl a podal mu ji.

„Pojď s námi!"

Vykročili společně na ulici a zastavili až před nějakým portálem. Markus na něj ukázal.

„Správní kanceláře. Jedna z nich patří Drogoví. Myslím, ze to bude pravé místo. Jak dlouho budeme muset čekat?'[1]

„Dlouho ne, řekl bych," odpověděl Cucky. „Cestu k lodi najdu snadno. Rhodan si zkopíruje plány a za půl hodinky jsem zpět- Do té doby musíte Droga hlídat a nepouštět ho."

„Žádný problém," usmál se Noir.

„Ale ještě než půjdu, rád bych, aby nám Drog řekl, co ví," zakřenil se Cucky a pokynul Noirovi.

„Pro koho jste připravovali výrobu naváděče?" zeptal se Noir.

Odpověď přišla jako výstřel z pistole: „Pro Regenta Arkonu."

„Kdo ho vynalezl?"

„Jeden z našich vědců, jméno neznám."

Drog bezesporu říkal pravdu,

„Kolik toho máte vyrábět?"

„Nový naváděč má dostat každá imperiální loď, aby už nikdo nemohl nepozorovaně transitovat. Hlavním cílem je najít Rho-danovu mateřskou planetu Zemi."

„Proto je výroba udržována v tajnosti?"

„Hlavně proto. Ale přistroj v sobě bude mít tak citlivé součást-. ky, že je dokáží sestavit jenom Swoonové. Dalším záměrem já přemístit továrnu na některou ze skokanských planet." •

Noir se krátce podíval na Markase, než se zeptal: „Se souhlasem Swoonů?"

„Skupinu Swoonů bychom vzali s sebou." „To je Regentův rozkaz?"

Drog bez váhání odpověděl: „Ne! To byl můj vlastní nápad!

Můj rod si zachová monopol jen pro sebe a plány v určitý čas . zničí."

„A vynálezce? Originály plánů?"

Drog se zasmál jako v krásném snu.

„Ten nebude dlouho žít. O to už je postaráno. Jakmile bude sestaven úspěšný prototyp naváděče, vynálezce zemře. Jeho plány budou zajištěny a zničeny."

„Pane jo," vzdychl Cucky. „To Je panečku spiknutí! Do konce proti Arkonu. UŽ vím dost. Počkejte, za chvíli jsem zpátky.'

^ A ^

V obranné centrále křižníku DRUSUS se bezpečnostní šéf Hubert Gorlat věnoval kopírování tajných plánů na výrobu naváděčů. Rhodan s Guckym stáli opodál a tiše přihlíželi. Teprve po chvíli Rhodan řekl: „Až vrátíš ty plány a přivedeš Noira, pozvi sem i toho malého Swoona Markase."

„Jo, Šéfe. Slíbils mu, že ho vezmeš společně s Waffem na Zemi."

Rhodan se usmál a něžně Guckyho pohladil po srsti. „Ty máš Swoony rád, že?" Cucky zářil.

„Jo, moc, šéfe. Jsou nejenom malí a veselí, ale taky inteligentní a milí."

„Mám pro ně zajímavý návrh, Gucky... Ne, nevyzvídej. Však se všechno brzy dozvíš!"

^ A ^ „•

Zanedlouho se zkopmělý Drog vracel do své kanceláře. V podpaží třímal tašku s plány a mamě dumal, kde byl poslední dvě hodiny a co tam dělal.

Ve velínu DRUSUSU se mezitím konala porada. Hostitelem byl Crest.

Seděl v čele stolu a naslouchal slovům nesmrtelného Allana, v jehož rukou ležely kopie plánů. Kromě Rhodana, Bulla, Guckyho a obou Swoonů tam byl ještě šéfinženýr Gunter Forster a šéfmatematik Dr. Ali el Jagat.

„Princip naváděče je snadno srozumitelný pro každého odborníka, který se vyzná v kompenzátorech. Stejně jednoduché bude sestrojit absorbér, který bude polykat signály naváděče, takže naváděč vlastně nic nezaměří. Tím se stane bezvýznamným."

Rhodan se na Allana díval zkoumavě. Věděl, že se na svého spojence bude moci plně spolehnout, ale možná že Nesmrtelný přecenil své schopnosti.

„Jsi si opravdu jist, Allane, že to půjde?"

Atlan přikývl a ukázal na Jagata a Forstera.

„Zeptej se expertů, Rhodane. Potvrdí má slova. Jediným slabým bodem mé argumentace je fakt, že stejně jako naváděč bude muset být i nový absorbér konstruován tady na Swoofonu."

Rhodan se usmál a přikývl.

„Díky, Allane. Moc času nemáme. Pokud za dva tři měsíce budou arkonidské lodě vybaveny naváděcí, pak musíme mít absorbéry hotové. Je to tak?"

„Ano..."

„Dobrá!" Rhodan se podíval na Guckyho, jemuž na klíně seděli oba Swoonové a zdálo se, že jsou ze všeho vedle. „Takže bych nyní poprosil Markase, aby mi odpověděl na několik otázek. Gucky, posaď ho na stůl."

„Ptejte se, pane," požádal Swoon. „Udělám vše, abyste byl spokojen."

Rhodan se předklonil a podíval se malému Swoonovi do očí Četl v nich upřímnou oddanost.

„Markasi, vyslovil jste přáni navštívit mou mateřskou planetu. Mohu vám vaše přáni splnit, ale rád bych zároveň něco navrhl. Nikdo vám to nebude vyčítat, pokud odmítnete, ale vezměte si Čas na rozmyšlenou."

„Jak zní váš návrh?"

„Chci, abyste společně s Waffem opustili Swoofon a navštívili Zemi. Nutně potřebujeme nadané a chytré mikrotechniky, jako jste vy. Nabízím vám vlastní oblast se zařízením a podmínkami podle vašich přáni. Budete mít nejlepší platy. Zavážete se nám na pět let a kdo pak bude chtít, bude odvezen zpátky na Swoofon. Mám jenom jednu podmínku: Let k Zemi pro vás proběhne naslepo, abych udržel souřadnice Země v tajnosti."

Markas na nic nečekal a ihned odpověděl: „Já osobně vás návrh beru, pane. Jsem přesvědčen, že i Waff pojede. Přejete si ještě další specialisty z řad Swoonů?")

„Ano, pokud to je možné. Z každého oboru aspoň jednoho. Založíte u nás na Zemi svou vlastní kolonii."

„Dobrá, pane," řekl Markas. „Kolik mám *oasu* na sestavení týmu?"

Rhodan zvedl obočí.

„Moc ne, protože chci brzy odstartovat... Kromě toho si zapamatujte, zeje nutné, aby o odletu Swoonů vůbec nikdo nevěděl. Pokud se někoho ze svých přátel zeptáte, zda chce letět na

Zemi, musíte si být stoprocentně jist, že odpoví kladně! Rozuměl jste?"

„Jistěže, pane. Myslím, že neodmítne nikdo. Adepty si budu vybírat na univerzitě."

^ A ^

Velitelé Čtyřiceti Pulců byli nemálo překvapeni, když o dvě hodiny později dostali z paluby DRUSUSU následující zprávu:

Všem kapitánům Pulců! Kromě K-33 se všechny jednotky vracejí samostatně zpátky k Zemi. Vše pod ochranou kompenzátorů! Maximálně opatrně! K-33 se mi okamžitě hlásí. Konec. Rhodan.

Blokáda planety Swoofon tedy skončila. Všechno se podobalo spořádanému ústupu, přestože to nebyl ústup, ale spíš promyšlený šachový tah.

Mikel Tompetch, poněkud obtloustlý blonďák, velel Pulci číslo 33. Deset minut po obdržení rozkazu opatrně vplouval do otevřeného vstupu centrálního hangáru křižníku DRUSUS.

Poručík Tompetch vylezl trochu zdřevěněle z Pulce a už se nestaral o svou posádku. Jak to vypadalo, do žádné další akce nešli. Jeho lidé se vraceli na obvyklá stanoviště.

Cestou k antigravitačnímu výtahu potkal Reginalda Bulla a hned se na něj obrátil: „Možná byste mi mohl říct, co se děje? Někdo si snad myslí, že netrefím zpátky na Zem?"

„Jenom klid," odpověděl Bull a zašklebil se. Potom ukázal na K-33. „Potřebuje opravu, že?"

Tompetch zalapal po dechu.

„Cože? Proč? Jo... před časem byla nějaká malá kolize s asteroidem, ale všechny poškozené součástky jsme vyměnili. Každopádně bychom - cestu zpátky na Zemi určitě zvládli!"

„O to nejde, poručíku," zvážněl Bull. „Mám za úkol vám sdělit, že už nepoletíte s K-33. Pokud máte na palubě nějaké osobní věci, vyzvedněte si je nyní, prosím. Totéž platí i pro vaši posádku."

Tompetch se zatvářil nešťastně a bezradně.

„Já že jsem s K-33 skončil? Jak to myslíte?"

„Šéf vám to vysvětlí, poručíku. Postarejte se o splnění rozkazu a vykliďte palubu K-33. Uvidíme se později!"

Tompetch se za ním nechápavě díval, drbal se ve vlasech a vzdychal. Pak se otočil a pustil se do práce, i když nechápal, co se děje.

Když o dvě hodiny později stál tváří v tvář Rhodanovi a hlá-

sil, že provedl rozkaz a že K-33 momentálně vypadá jen jako prázdný obal s-hyperpohonem, doufal, že konečně dostane nějaké vysvětlení. Byl hrubě zklamán. Rhodan totiž jen přikývl a řekl: „Výborně, poručíku Tompetchi. Hlaste se u Sikermanna pro nové úkoly. Vaše K-33 je koneckonců na vyhození, že? A přesně to s ní taky uděláme."

Tompetch Šel. Když se na chodbě ještě jednou otočil, uviděl Bulla. Usmíval se na něj, ale nebylo to nic platné. Nechápal, co se stalo.

Když se za ním zavřely dveře. Bull řekl: „Ten brzy uschne zvědavostí, Perry. Vlastně je mi ho líto."

„Vlastně," usmál se Rhodan, „by ti mělo být líto tebe samotného. Máš před sebou ještě spoustu práce. Vezmi pár lidí a začni vyklízet hangáry. Chci, abychom za pět hodin odstartovali."

Bull se odloudal ke dveřím.

„Jestli to Cucky do ty doby zvládne!" namítl ještě.

„Gucky určitě ano!" zdůraznil Rhodan a významně poklepal na vysílačku v podpaží. A Bull si musel přiznat, že na tom není o nic lip než Tompetch.

^ A ^

Dokud existuje život, budou existovat nehody a katastrofy, to je zákon. I na Swoofonu se občas udala nějaká ta katastrofa, i když jen zřídkakdy. Ovšem Cucky musel být na každý pád opatrný. Studoval mapu.

„Takže jenom jedna jediná trasa podzemní dráhy spojuje technickou univerzitu se světem nahoře, nebo s ostatními městy -to se hodí."

Waff, který seděl na stole, souhlasně přikývl.

„A jezdí tudy jenom jeden vlak denně, říkáš? Výborně. Právě odjel, takže do zítřka tudy už nic nepojede. Kde je Markas?"

„Právě má přednášku u mikrooptiků," důležitě vysvětloval Waff. „Z těch nebude chtít zůstat žádný."

„Máme už hodně Swoonů, kteří nechtějí letět?"

„Teprve tisíc. Víc ne. Co se s nimi stane?"

Gucky pokrčil rameny.

„Co by? Zapomenou na Markase a jeho výzvu. O to se postará Noir. Pak je odvezu do Gorly, kde si budou mamě lámat hlavu, jak se tam dostali. Ale sám to asi nedokážu. Budu potřebovat pomoc. Počkej tady, hned jsem zpátky."

Waff se nestačil vzpamatovat z Guckyho teleportace a myšob už byl zase zpátky. Přivedl s sebou Andrého Noira, ale také teleportera Rase Čubaje.

Spolu s nimi do místnosti vstoupil Markas. Vzpřímeně vkráčel ani ne půl metru vysokými dveřmi do sálu.

„Mikrooptici téměř bez výjimky souhlasili, že opustí Swoofon, aby mohli sloužit Rhodanovi," oznamoval triumfálně a podíval se přitom na oba pozemšťany. „Aha, to máme návštěvu?"

Gucky představil Rase Čubaje. Markas ho ještě neznal.

„A teď je na Čase přetrhnout spojení s vnějším světem," řekl. „Myslím hlavně na dráhu. Ale i vysílačky musejí přestat fungovat. Kolik jich tu je, Markasi?"

„Jenom Jedna. Waff ví, kde." Markas už netrpělivostí přímo hořel. „Musím rychle dál, abych se postaral o ostatní studenty a učitele. Ti, kteří se rozhodli, že zůstanou tady, se shromažďují se zavazadly v nádražní hale."

„Výborně," pochválil ho Gucky. „Noir a Ras se jich ujmou."

To se pak také stalo. Noir sebral každému ze Swoonů vzpomínky na to, co slyšeli od Markase, a Ras je potom postupně transponoval do Gorly.

Gucky zatím s velkou rozhodností pochodoval do železničního tunelu a teleportoval na místo vzdálené jenom pět kilometrů od univerzity. Nebylo pro něj nijak těžké způsobit zborcení tunelu tak, aby tudy žádný vlak neprojel.

Pak skočil zpátky a společně s Waffem zrušili vysílačku. Stačilo jen odizolovat reaktor. Na opravu bylo pak zapotřebí nějakých deseti hodin...

Těch pár existujících atomových baterií pak odnesl nahoru na povrch planety a uložil Je ve skalách. Následovalo několik životně důležitých součástek vysílačky. Navýsost spokojen se svou prací se pak vrátil do sálu, kde na něj čekali Noir s Čubajem, Markasem a Waffem.

' „Už jsme hotoví," řekl Markas. „Čekající Swoonové poletí na Zem. Jak je chcete transponovat?"

„Bez starosti, Markasi. Ras Čubaj a já vytvoříme teleportační kanál odtud přímo na palubu DRUSUSU. Přistane nad námi. Díky našim schopnostem je to možné."

Markas přikývl.

„Dobrá, tak my čekáme."

Myšob už neskočil na povrch planety. Věnoval se malé náramkové vysílačce a počkal, až se ohlásí Rhodan. Několika slovy mu vylíčil celou situaci a požádal o další instrukce.

Rhodanův hlas zněl tiše.

„Za pět minut přistaneme s DRUSUSEM. Postarej se, ať je všechno připraveno. Znovu se ozvu."

Gucky se podíval na vysílačku.

„Markasi," řekl potom. „Všichni Swoonové ať jsou se vším svým osobním majetkem za pětadvacet minut na prostranství před aulou. Nesmíme tu nikoho zapomenout. Teď do práce. Noire, zůstaň u Markase a Waffa. Pomůžeš jim."

Pak společně s Rasem Čubajem zmizel.

^ -*- ->

Pět minut po Guckyho slovech měla velká Část posádky DRUSUSU možnost přihlížet podivnému a tajuplnému dění.

Gigantický kulovitý křižník odstartoval z kosmodromu ve Swatranu. Rhodan oficiálně ukončil blokádu planety. Internovaní Skokani byli propuštěni a vraceli se na své lodě. Na Swoofonu zavládl obvyklý život.

Až na pár maličkostí.

Například vypadlo spojení se Swoofonskou univerzitou. Cucky a Ras Čubaj teleportovali s nejnemožnějšími, nejrůznějšími malými stroji a přístroji. Ty věci vypadaly jako hračky. Oba teleporteři jimi naplňovali vyprázdněný centrální hangár.

Mikel Tompetch stál vedle vyklizené K-33 a nemohl úžasem zavřít ústa. Těsně nad ním se zjevil Gucky s tři metry dlouhou a metr širokou kovovou truhlou a postavil ji pomocí telekinetických sil k ostatním věcem. Ras Čubaj ho následoval s o něco větším generátorem. Pak se zjevil Gucky s celým obytným blokem - dvacet metrů dlouhým a pět metrů Širokým. Trompetch viděl v jeho nitru kompletní zařízení a vybavení.

V hangáru DRUSUSU se shromažďoval malý swoofonský svět. Tompetch nic nechápal a už vůbec netušil, co se stane s jeho lodí.

Vtom se Gucky a Ras zjevili s celým svazkem malých Swoonů. Gucky je telekineticky a opatrně snášel k zemi. Malí mužíci byli na DRUSUSU sice poprvé v životě, ale překvapivé hned věděli, co mají dělat a kde je jejich momentální bydliště.

O tom, že se tady ukáží Swoonové, byla posádka DRUSUSU informována, takže o nich věděl i poručík, ovšem stejně to byl podivný pohled.

„Invaze okurek!" poznamenal kdosi ode dveří.

Tompetch se ulekaně ohlédl a spatřil Reginalda Bulla. Rhodanův zástupce tam stál sebevědomě na rozkročených nohou a se zkříženýma rukama.

Vtom se vedle něj postavil ještě někdo.

Perry Rhodan.

„Na tvém místě bych se jim neposmíval. Bully," řekl vážně. „Směješ se tomu, jak Swoonové vypadají, že?"

„No, nemůžu to popřít, Perry."

„Pozor na nedorozumění, brachu. Bez těch malých bytostí se následující desetiletí neobejdeme. Buďme rádi, že jsou našimi přáteli. Mysli na to, když se jim posmíváš."

A po krátké pauze dodal: „Mimochodem, myslím, že se Swo-

onové baví podobným způsobem, když se podívají na tebe. Jenom jejich vrozený cit pro takt a zdvořilost Jim nedovoluje se ti smát."

Pak kývl a odešel.

Bull za ním zaraženě hleděl, zachytil Tompetchův tázavý pohleď a dal raději také přednost opuštění hangáru.

^ A ^

O čtyři hodiny později bylo po všem.

Dvacet tisíc Swoonů našlo své místo na palubě DRUSUSU. Usadili se na lodi i s nejnutnějším vybavením. Velký podzemní komplex univerzity zel prázdnotou. Už žádná univerzita neexistovala, i když Rhodan věděl, že si Swoonové za čas vybudují novou.

DRUSUS odstartoval a vyplul z atmosféry nad Swoofonem. Ve výšce tří set kilometrů přešel na oběžnou dráhu.

Cucky se už dlouho zdržoval na palubě Pulce číslo 33 a čekal ha rozkaz k akci. Tentokrát už byl sám. Celá odpovědnost za případný neúspěch by padla na jeho hlavu. Ale proč si dělat starosti? Však ono to vyjde tak, jak se dohodl s Rhodanem.

V malém hangáru s K-33 žádní Swoonové nebyli. Nebylo by dobré mít svědky.

Cucky seděl trochu zkrouceně v pilotním křesle. Palubní přístroje už téměř všechny scházely, i když pohon zůstal funkční. Loď se mohla dostat na řádný kurz, dalo se řídit, ale v žádném případě nedokázala překročit rychlost světla.

Však to Cucky ani neměl v úmyslu.

Pomocí optiky viděl, jak se před ním otevírá výstup z lodi. Velký okamžik se blížil.

V náramkové vysílačce to tiše cvaklo.

„Prcku?" To byl Bullův hlas. Ozýval se z velínu DRUSUSU. „Jsi připraven?"

„Jasně, tlouštíku. Pro mě za mě to může začít." Krátká pauza a pak: „Stan za deset vteřin!" Společně odpočítávali, při nule Cucky pohnul pákou a člun vyplul z křižníku.

^ A ^

Cucky se díval na monitory. DRUSUS pomalu padal zpátky do vesmíru, ale pak opsal elegantní oblouk, jako by chtěl Pulce dohnat. David Stem ve spojové centrále zároveň vysílal zprávu tak, aby ji zachytili i Skokani na Swoofonu:

Pozor, pozor! Uprchlý zločinec v kulovitém člunu znovu utíká! Varujeme před tím, aby mu někdo pomohl! Člun je ozbrojen! Perry Rhodan.

Touto zprávou se mělo docílit dvojího. Obyvatelé Swoofonu měli uvěřit, že se Arkonu pátrací akce vlastně povedla. Zároveň tím bylo dodáno jisté vysvětlení blížící se katastrofy a pomocí ní pak Swoonové prozatím zapomenou na zmizení dvaceti tisíc svých krajanů.

Cucky se pobavené šklebil. Trochu změnil kurz letu a postaral se, aby stále hlouběji pronikal do atmosféry. Rychlost klesala, ale samovolné zrychlení rostlo.

„Pozor!" ozval se Bull ve vysílačce. „Ještě půl obletu a jsme u cíle!"

' DRUSUS letěl ani ne padesát kilometrů za Guckym. Vysílačka fungovala jen na tuhle krátkou vzdálenost. Nikdo cizí nemohl jejich dorozumívání zachytit.

„Musíš mi přesně popsat cíl. Nemám mapu."

„Bez starosti, prcku, zvládneme to,"

Znovu plynuly nekonečné minuty, během kterých Cucky zdánlivě bezcílně padal k planetě Swoofon. Několik špatně cílených střel z DRUSUSU svědčilo o tom, že je pronásledován a že Rhodan nechce nechat zločince uprchnout.

Bull věcně a střízlivě podal poslední zprávu: „Na obzoru se

teď vynoří hory. Cucky. Před nimi je rovina s několika skalními jehlami. Vidíš?"

„Vidím tu prostřední," odpověděl myšob. „Kde to je? Mám už jen osm vteřin." . '

„Před prostřední skálou je kulatý údolí. Vypadá jako vyschlý •" jezero-. .Tam namiř K-33! Teď!"

„Vidím!"

^ ^ ^

Cucky zíral na obrazovku. Zběsilou rychlostí se blížil k označenému údolí a padal do něj jako meteor.

Ještě dvacet kilometrů výšky.

Vysoko nahoře se zastavil křižník DRUSUS a pozoroval pád člunu. Kazdy, kdo to viděl, se musel zákonitě domnívat, že se člun stal neovladatelným.

Deset kilometrů!

Cucky se maličko zpotil, ale paličatě držel. Kurz byl dobrý. Nač vlastně ještě čekal? Pokud by zůstal v člunu, po dopadu by se proměnil v atomové částice.

Hrot skály byl nyní na stejné úrovni.

Gucky se soustředil na DRUSUS - zavřel oči - a teleportoval.

Ani o vteřinu později, než bylo nutné.

Pulec se Jako mocný meteor zřítil na skalní dno údolí, detonoval a vyrval ve skále hluboký kráter. Atomový hřib následoval, rostl k nebi a hrozivě se rozšiřoval.

Bull to pozoroval tak soustředěně, že si ani nevšiml Gucky-ho, který materializoval v jeho klíně. Rhodan stál se sevřenými rty o kousek dál. Hlavou se mu honily úvahy, jestli jednal správně a dost uváženě, ale pak mírně zavrtěl hlavou. Bylo to v pořádku, protože jednal v zájmu lidstva. Země a nakonec i arkonidské říše.

Crest stál vedle něj. I on vypadal zamyšleně, ale do jeho myš-

lenek se nikdo nepodíval. Měl je chráněné mentálním blokem.

Dole na Swoofonu se skála měnila v lávu. Kráter měl v průměru téměř kilometr. Každý Swoon a každý Skokan dole musel získat dojem, že Swoofonská univerzita musela být celá zničena. Řetězová reakce, vyvolaná detonací reaktoru člunu, byla příčinou zániku podzemní univerzity.

Dvacet tisíc Swoonů, elita národa... všichni zahynuli.

Tak nějak si to všichni museli myslet.

Rhodan se probral ze zamyšlení jako ze sna. Ztěžka vykročil ke spojové centrále a mávl na Sterna.

„Vypněte to, Sterne. Můžeme letět. Přejděte na příjem hyper-vysílačky."

Mezitím k němu přistoupil Crest a položil mu ruku na rameno.

„Muselo to být, Perry. Nikdo nepřišel k újmě. Nezemřel ani jeden Swoon."

„Ale oni myslí, že jich zahynulo dvacet tisíc! Kde je rozdíl? Celá planeta bude žít v domnění, že zemřeli jejich nejlepší lidé."

„Rozdíl je dole v hangáru," vysvětloval Crest. „Naši Swoonové už pracují."

Rhodan se podíval na Cresta a musel se usmát. Všechny pochybnosti zmizely.

„Takže jsme nepřelstili jenom ty Skokany dole, ale i Regenta Arkonu, jak se zdá. Bude si myslet, že dostane naváděč a že zjistí polohu Země. Nechá nás chvíli na pokoji a to my potřebujeme, Creste. Čeká nás jedno rozhodnutí. Víte které?"

„Neviditelní z jiného časoprostoru, já vím. Ale vy si s nimi poradíte, Perry. I když vypadají jako bezčasoví a věční, ve svém čase budou určitě také smrtelní a viditelní jako my ve svém."

Rhodan přikývl.

„Na této domněnce jsou postaveny naše plány, Creste."

Sikermann rozdával příkazy. Planeta Swoofon se ztrácela v mezihvězdné tmě. DRUSUS zrychloval a blížil se k bodu transice.

Země nebyla daleko. Pro takovou loď nikdy...